

Zamyslená malá „partizánka“

Predseda vlády SR Robert Fico počas prejavu pri pamätníku na vrchu Roh

foto: Ľuboš Haruštiak

PARTIZÁNSKA PIESEŇ

František Bábela

*V tú jeseň rušnú krvavú
hrnul sa národ húfne pod svoju zástavu.
Volali rodné hory po nociach
signalizačné vatry klásť.
Do boja vyzývala vlasť.
Šli muži, ženy s dlaňou v dlani,
šli chlapci gvermi ovešaní.
A mnohí, Bože, takí mladí!
Nemali ani osemnásť.
A život mali strašne radi.
Tak veľmi chcelo sa im žiť
a odchádzali odhodlaní aj so smrťou sa priateľíť.
Tá vtedy žatvu mala, kosila.
Veď boli v bojoch neskúsení.
Zbrani dosť nebolo, málo najmä diel,
akoby Nemcov zastaviť chceli
len živou hradbou vlastných tiel.
Na miestach smrti kopila jeseň smutné pamätníky,
Surové kríže, mohylky skál,
aby aj potom, keď pohnijú pníky
a keď sa stratia stopy v lístí,
keď zlyhá zradne aj pamäť,
ktokoľvek so spomienkou v srdci
vždy hroby svojich blízkych si mohol vyhľadať.
Časom nad náhrobkami skál
z úrodnej lesnej hliny vyrástli, a každú jeseň,
keď nad padlými dažďom rozplačú sa nebesá,
farbou krvi vyfarbujú sa trúchliace stromy jarabiny.
Za sedemdesiat tri rokov čas všetko pozastieral.
Zarástli dávno partizánske chodníčky
i smutné lesné mohyly.
Podzemné partizánske bunkre,
porúcané, poplesnené drevené trámy pohnili.
V zákutí chrámovo lesných tíšín
nečujne ďalej kľokotá záhadné mystérium kľokotá.
A ticho šumí hôrna clivota.
V priestore bojov od hrebeňa nadol vyrástol mohutný les.
Že by tu ktosi kedysi bol v boji padol?
Kto sa to spýta už dnes.*

Stretnutie generácií pri Vatre priateľstva a bratstva

Krajské oslavy 73. výročia SNP na vrchu Roh Lubina fotoobjektívom

Foto: *Luboš Haruštiak*

Spoločné zapálenie vatry. Zľava: spevák Peter Remiš, starosta obce Martin Beňatinský, predseda ČSBS Jaroslav Vodička a predseda OO SZPB NMnV Ján Hulínek

Zľava: predstavitelia samosprávy obce Lubina Iveta Petrovičová, Danka Kollárová, Martin Beňatinský, Anna Machjdičková, Branislav Znachor a plk. Alexander Vinogradov

Ocenení: PM M. R. Štefánika I. stupňa Pavel Jeřala (3. zľava) a PM M. R. Štefánika III. stupňa Kamil Krištofík (1. sprava); PM kpt. Miloša Uhra I. stupňa Matej Harušťák – in memoriam (na fotke syn Ivan 4. sprava); PM kpt. Miloša Uhra III. stupňa: Simona Štepanovicová (5. zľava), Martin Beňatinský (6. zľava), Miroslava Poláková (4. zľava), Vladimír Mikláš (3. zľava), Milan Koudela (PM prevzal Petr Vrána, 2. zľava). Na fotografii chýba ocenená Eva Bumbálová.

73. výročie S N P

Text: úvod – výňatok z príhovoru Ing. Kataríny Kučerovej na Krajských oslavách 73. výročia SNP na vrchu Roh dňa 27. 8. 2017; doplnenie: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Luboš Harušiak

Jedným z najušľachtilejších ľudských snažení je úsilie o spravodlivosť. Jedným z najzákladnejších práv človeka je právo byť slobodným. Jednou z najtragickejších súčastí histórie ľudstva sú udalosti, kedy človek musí brániť slobodu a spravodlivosť so zbraňou v ruke. Ale zároveň odhodlanie jednotlivcov a národov položiť za tieto ideály to najcennejšie, postaviť sa zlu a nespravodlivosti – je tým najlepším dôkazom, odkazom, ale tiež záväzkom. Dnes si pripomínáme 73. výročie Slovenského národného povstania - takýto odkaz a takýto záväzok v našich národných dejinách. Na spomienkových oslavách, na vrchu ROH, sa stretávame hlavne preto, aby sme nezabudli na tých, ktorí položili svoje životy v mene slobody a spravodlivosti. História je matka múdrosti a iba ten, kto sa z nej dokáže poučiť, môže byť úspešný. Dnes sme v situácii, keď sa opäť svetové spoločenstvo musí opierať o stále platné hodnoty. Sloboda – rovnosť – spravodlivosť. V SNP viaceré naše obce ľahli popolom a ich občania boli vyvraždení. Už Laco Novomeský povedal: „**Tieto činy sa nesmú stať legendami pre čítanky, musia byť chrbtovou kosťou nášho národa.**“ Preto je pre nás dnes povinnosťou pripomenúť si pamiatku tých, ktorí sa i napriek nepriaznivým podmienkam dokázali vzoprieť zlu, totalite, bojovať za svoje ideály, podstúpiť utrpenie a zomierať. Bola to veľká chvíľa našej histórie. Odkázala nám: vážte si slobodu, stojte na strane pravdy a spravodlivosti a konajte odvážne. Mnohí z nás, možno pod vplyvom iných svojich bežných starostí a povinností, na tieto významné udalosti aj zabúdame. Pamätník na vrchu Roh pripomína svedectvá o nesmiernej odvahe, obetavosti prostých slovenských ľudí, partizánov i jednoduchých obyvateľov kopaníc, ktorí častokrát neváhali vziať zbraň z už chladnúcich rúk svojich mŕtvych spolubojovníkov a odvážne pokračovali v boji.

Krajské oslavy 73. výročia SNP na vrchu Roh boli opäť po roku dvojdnové a pripadli na víkend 26.-27. augusta 2017. Sobota – predvečer osláv – sa niesla v znamení stretnutia generácií, pričom program bol ladený tak, aby pritiahol predovšetkým mladú generáciu. Ukážku historického dobového tábora situovaného na obdobie SNP v roku 1944 pripravil Klub vojenskej histórie Západ (KVH Západ). Nechýbalo ani vybavenie a výstroj povstaleckých oddielov z roku 1944, z technického vybavenia Rádiostanica Sever a A7B a zbrane povstaleckých oddielov. Zbrane prítomní nielen obdivovali, ale si ich mnohí aj „poťažkali“ a vyfotili sa s nimi. Rovnako mali možnosť vidieť, ako vyzerala zemľanka – obydlie zahľbené do zeme, z ktorého prečnieva len zastrešenie. O hudobno-zábavný zážitok sa postarala skupina Slniečko z Piešťan, ktorá počas piesne Partizánska „spolupracovala“ s členmi z KVH Západ. Hovorí za to aj vyjadrenie Kataríny Kučerovej: „*Bolo to perfektné a tí, čo neboli, môžu ľutovať. Tak, ako keď tam bol Jánošík, tak aj teraz vystúpenie skupiny bolo umocnené pri tej partizánskej pesničke tým, že boli partizáni schovaní za stromami a do tej piesne strieľali. To bolo fakt super! Nám sa teda celej rodinke páčilo.*“ Sobotné oslavy boli zavŕšené zapálením Vetry priateľstva a bratstva starostom obce Martinom Beňatinským, predsedom Oblastnej organizácie SZPB Nové Mesto nad Váhom Jánom Hulínikom, predsedom Českého svazu bojovníkov za slobodu (ČSBS) Jaroslavom Vodičkom a spevákom skupiny Slniečko Petrom Remišom, ktorý svoj príhovor „obsiahol“ výstižným - Amen. Oslavy pokračovali v nedeľu 27. augusta položením vencov k domu, v ktorom žil kpt. Miloš Uher za prítomnosti starostu obce Lubina Martina Beňatinského, poslancov OZ v Lubine

Any Machajdikovej, Ivety Petrovičovej, Danky Kollárovej, Branislava Znachora, prednostky OcÚ Simony Štepanovicovej, zástupcu pridelenca obrany Ruskej federácie v Slovenskej republike plk. Alexandra Vinogradova, predstaviteľov samospráv, členov Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB), členov (ČSBS), členov Zväzu vojakov SR, ďalších hostí, ako aj občanov obce Lubina. Po príhovore starostu obce Lubina boli odovzdané ocenenia – pamätná medaila (PM) M. R. Štefánika I. stupňa **Pavlovi Jeřalovi** (predsedovi ZO SZPB Podolie a členovi predsedníctva OblV SZPB NMnV) a PM M. R. Štefánika III. stupňa **Kamilovi Krištofikovi** (podpredsedovi Oblastnej organizácie SZPB NMnV a predsedovi Zväzu vojakov SR Klub Nové Mesto nad Váhom) za významnú činnosť v domacom a zahraničnom odboji, za dlhoročnú mimoriadne záslužnú prácu v orgánoch a organizáciách zväzu, za presadzovanie pokrokových, demokratických, humanitných tradícií odkazu boja za slobodu a proti fašizmu, ktoré udelila Ústredná rada SZPB (ÚR SZPB) v Bratislave. PM odovzdal tajomník ÚR SZPB Viliam Longauer a predseda OO SZPB NMnV Ján Hulínek. Zároveň Zväz vojakov SR Klub NMnV pri príležitosti 7. výročia SNP udelil PM kpt. Miloša Uhru – hrdinu SNP:

- I. stupňa **Matejovi Harušiakovi – in memoriam, ktorý sa aktívne zúčastnil SNP (oddiel Hurban). Dlhodobo zastával funkciu predsedu ZO SZPB Lubina. Pamätnú medailu prevzal syn Ivan Harušiak.**
 - III. stupňa:
 - o **Ing. Vladimírovi Miklášovi - dlhoročnému členovi SZPB, zastáva funkciu podpredsedu ZO SZPB Stará Turá. Aktívne sa podieľa na propagácii Národnooslobodzovacieho boja (NOB) nášho ľudu v Podjavorinsko- podbradlianskom regióne.**
 - o **Eve Bumbálovej - dlhoročnej členke SZPB. Otec sa aktívne zapojil do SNP, zahynul v koncentračnom tábore. Dlhodobo aktívne propaguje NOB nášho ľudu v Podjavorinsko podbradlianskom regióne.**
 - o **PhDr. Miroslave Polákovéj, PhD. - dlhoročnej členke ČSBS, členke OV ČSBS Uherské Hradiště. Aktívne propaguje NOB našich národov. Aktívne sa podieľa na seminároch pre učiteľov a žiakov nášho regiónu.**
 - o **Milanovi Koudelovi - dlhoročnému členovi ČSBS, predsedovi ZO ČSBS Uherský Brod. Aktívne sa podieľa na propagácii Národnooslobodzovacieho boja našich národov. Dlhodobo spolupracuje s Obl. výborom SZPB NMnV.**
 - o **Ing. Martinovi Beňatinskému – starostovi obce Lubina, členovi oblastného výboru SZPB NMnV, predsedovi ZO SZPB Lubina. Má zásadný podiel na obnove pamätníka SNP na vrchu Roh a amfiteátra. Aktívne sa podieľa na propagácii NOB nášho ľudu v Podjavorinsko podbradlianskom regióne.**
 - o **Ing. Simone Štepanovicovej – prednostke OcÚ v Lubine, tajomníčke OO SZPB NMnV. Má podiel na obnove pamätníka na vrchu Roh, príprave krajských osláv SNP. Aktívne sa podieľa na propagácii NOB v Podjavorinsko podbradlianskom regióne.**
- Pamätné medaile odovzdal predseda Zväzu vojakov Klub NMnV Kamil Krištofik.

Spomienkové podujatie sa začalo pietnym aktom kladenia vencov k pamätníku padlých za účasti predsedu vlády SR

Roberta Fica, veliteľa sídla prezidenta SR plk. Norberta Kádeka, ktorý položil veniec za Kanceláriu prezidenta SR, poslancu NR SR a predsedu TSK Jaroslava Bašku, poslancu NR SR Dušana Bublavého, zástupcu pridelenca obrany Ruskej federácie v Slovenskej republike plk. Alexandra Vinogradova, podpredsedu TSK Jozefa Trstenského, poslankyň TSK Anny Halinárovej a Kvetoslavy Hejbalovej, riaditeľa ÚPSVaR NMnV Vladimíra Sumbala, tajomníka ÚR SZPB Viliama Longauera, predsedu OO SZPB NMnV Jána Hulínka, členov SZPB a ČSBS, za Klub generálov SR genpor. Pavla Honzeka, zástupcov Zväzu vojakov SR, zástupcov Klubu vojenských výsadkárov SR, zástupcov Múzea SNP v Banskej Bystrici, zástupcov mesta Uherský Brod, zástupcov samospráv podbradliansko-podjavorinského regiónu a všetkých tých, ktorí sa prišli pokloniť pamiatke padlých v SNP. Po hymne Slovenskej republiky, ktorú odohrala Vojenská hudba OS SR, báseň predniesla a počas spomienkovej slávnosti sprevádzala Katarína Kučerová. **Slávnostný prejav predniesol predseda vlády SR Robert Fico**, ktorý pri tejto príležitosti okrem iného povedal: „*Patrím ku generácii ľudí, ktorí nikdy nezažili vojnu. A berieme to tak nejak samozrejme, že ráno vstaneme a nemusíme sa báť, či nám padne nejaká bomba na dom, alebo či nás niekto zastrelí na ulici. Sú veci samozrejme a my sme si na ne veľmi rýchlo zvykli. Preto by som chcel veľmi poprosiť každého, aj tu ako ste, aby ste napriek plynúcemu času nezabúdali na to, čo sa stalo v roku 1944.*“

Pri príležitosti Krajských osláv 73. výročia na vrchu Roh Lubina Zväz vojakov SR Klub NMnV udelil PM kpt. Miloša Uhra I. stupňa a OO SZPB NMnV Ďakovný list **predsedovi vlády SR Robertovi Ficovi** za aktívnu propagáciu NOB a významnú pomoc v činnosti SZPB. Pri rovnakej príležitosti udelila ÚR SZPB PM za obetavú prácu pre rozvoj SZPB **poslancovi NR SR a predsedovi TSK Jaroslavovi Baškovi** a OO SZPB NMnV Ďakovný list za aktívnu spoluprácu

a pomoc OO SZPB NMnV pri rozvíjaní tradícií NOB v našom regióne poslancovi **NR SR Dušanovi Bublavému**.

Na záver zaznela hymnická pieseň a spomienková slávnosť bola ukončená s pozvaním do priestorov amfiteátra na kultúrny program, kde na pódiu vystúpila DH Vlčovanka z Vlčieho vrchu, slávnostne sa prihovorili starosta obce Lubina Martin Beňatinský a tajomník ÚR SZPB Viliam Longauer. Nasledovala LH Polun zo Starej Turej, ale náhla a prudká zmena počasia oslavy predčasne ukončila. Poslední účinkujúci v poradí – spevácka skupina Bukovčané z Bukovca, sa tak svojho vytúženého vystúpenia nedočkala. Odspevala však pár piesní v budove amfiteátra a tí, ktorí ich mali možnosť počuť a vidieť, môžu len potvrdiť, aká veľká škoda bola, že oficiálne nevystúpili.

Krajské oslavy 73. výročia SNP na vrchu Roh podporili Trenčiansky samosprávny kraj a Trenčianske osvetové stredisko.

Predseda vlády SR Robert Fico

Foto: Vladimír Brezinský

Delegácia obce Lubina

Foto: Vladimír Brezinský

Tajomník ÚR SZPB Viliam Longauer počas slávnostného prihovoru v amfiteátri. V pozadí DH Vlčovanka.

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

Text: Ing. Simona Štepanovicová, prednostka OcÚ

• Do **22. septembra 2017** bude prebiehať zber **elektroodpadu**. Odpad musí byť uložený na zberné miesto, ktorým je dvor za Obecným úradom, a ktoré musí byť uzamknuté. Preto je potrebné odpad doviezť počas úradných hodín. Do elektroodpadu patria: chladničky, mrazničky, práčky, sporáky, mikrovlnné rúry, spotrebiče na varenie, kúrenie, klimatizačné zariadenia, vysávače, žehličky, mlynčeky, hriankovače, počítače + príslušenstvo, rozhlasové a televízne prijímače, telefónne prístroje, šijacie stroje, vŕtačky, nástroje na zváranie a kosenie, tepelné regulátory, termostaty, osvetľovacie zariadenia (lineárne žiarivky, kompaktné žiarivky, vysokotlakové a nízkotlakové výbojky). **Spotrebiče musia byť kompletne!**

• Podľa zákona č. 131/2010 Z. z. o pohrebníctve a podľa Prevádzkového poriadku pohrebiska obce Lubina je nájomca hrobového miesta povinný **VOPRED OZNÁMIŤ OBECNÉMU ÚRADU LUBINA PLÁNOVANÉ STAVEBNÉ A KAMENÁRSKE PRÁCE A ÚPRAVY NA HROBOVOM MIESTE A PREDLOŽIŤ:** číslo hrobového miesta, termín odkedy – dokedy budú práce vykonávané; rozsah prác, ktoré budú vykonávané; názov firmy, ktorá bude stavebné práce vykonávať; doklad o zákonom zlikvidovaní stavebného odpadu (po ukončení prác). **Prosíme o zodpovedné nahlasovanie plánovaných stavebných prác a úprav na hrobových miestach, nakoľko v prípade poškodenia hrobového miesta má nenahlásenie takýchto prác za následok jeho sťaženie dokazovanie.** Odporúčame pri uvedených prácach a úpravách vyhotoviť fotodokumentáciu pred a po realizácii a túto uchovať aj s vyznačeným dátumom.

• **Kalendár vývozu odpadu SEPTEMBER – OKTÓBER 2017 – Lubina a kopanice**
Smetnú nádobu a plasty vo vreciach treba vyložiť pre dom deň vopred alebo v deň vývozu – do 6:00 hod.

	September	Október
ZKO	11.9.	9.10.
Obec + kopanice	25.9.	23.10.
Plasty + kovy	6.9.	4.10.

• **Kalendár vývozu odpadu SEPTEMBER – OKTÓBER 2017 – LOKALITY:** Salaše, Barina, U Škulcov, U Kováčov, U Otiepkov, Záhradská, U Klačkov, U Ličkov, Dúbrava, U Harušťákov, U Gašparíkov, Pod Kamienu, Majer, U Dunajčíkov, U Evinicov, U Koníkov, U Rubaninských, U Súpkov, U Sušarských, U Galkov, Pod Rohom (neoficiálny, ľudmi zaužívaný názov, ktorý slúži výlučne pre účely lepšej orientácie).

LOKALITY	September	Október
ZKO	18.9.	16.10.
Plasty + kovy	6.9.	4.10.

Žiadame občanov uvedených kopaní a chalupárov, aby vrecia s odpadom pripravili pred domy na viditeľné a dostupné miesto v skorých ranných hodinách – do 6.00 hod., prípadne deň vopred. Vrecia musia byť riadne zviazané.

Uzávierka ďalšieho čísla novín je: 20. október 2017

Dobrovoľné príspevky na noviny:

- 20 € - Ing. Pavel Bahník, Bzince pod Javorinou
- 10 € - Drahoslav Potfaj, Lubina U Valenčíkov; Ing. Miroslav Vrabel, Lubina U Klačkov
- 6,50 € - Luboš Drgonec, Lubina

Dobrovoľné príspevky môžete poukázať priamo na účet **IBAN: SK060200000002951205051** poštovou poukážkou alebo osobne do pokladne OcÚ v Lubine. Za všetky príspevky úprimne ďakujeme!

Zároveň prosíme všetkých prispievateľov, aby v prípade, ak zasielajú príspevok bankovým prevodom, nezabudli uviesť do predmetu správy meno a priezvisko. V opačnom prípade nie je možné identifikovať prispievateľa.

DOM SMÚTKU dostáva nový šat

Text a foto: Ing. Simona Štepanovicová

Pri návšteve cintorína mnohým z vás určite neuniklo, že Dom smútku prechádza rekonštrukciou a obnovou – došlo k výmene pôvodných okien a dverí za plastové. V rámci interiéru sa počíta s výmenou tzv. podsedákov, resp. obnovením lavíc na sedenie, v riešení je výber interiérového tienenia. Veríme, že aj tieto vykonané úpravy prispievajú k tomu, aby cintorín bol dôstojným miestom posledného odpočinku.

ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA V LUBINE

Dňa 29.6.2017 sa uskutočnilo zasadnutie Obecného zastupiteľstva v Lubine, ktoré viedol starosta obce Ing. Martin Beňatinský. Uznesenia boli starostom podpísané 6.7.2017.

V rámci rokovania OZ:

zobralo na vedomie:

- Informáciu o tom, že prevádzkovateľom verejného vodovodu v obci Lubina s účinnosťou od 1.7.2017 je spoločnosť PreVaK, s. r. o., Púchovská 8, 8731 06 Bratislava. (Pozn.: Vodovod zostáva aj naďalej vo vlastníctve obce Lubina.)
s chváľilo:
- Záverečný účet obce za rok 2016, celoročné hospodárenie bez výhrad, prebytok rozpočtu v sume 18 200,95 Eur, zostatok finančných operácií vo výške 2 382,25 Eur, ktoré boli použité na tvorbu rezervného fondu.
- Obstaranie zmien a doplnkov č. 1 k Územnému plánu obce Lubina v zmysle §30 a §31 zákona č. 50/1976 Zb. zákon o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).
- **Prijatie úveru vo výške 300 000 Eur** s 10 ročnou lehotou splatnosti (s 10 + 5 ročnou lehotou splatnosti s poslednou balónovou splátkou), poskytnutý bankovým domom Slovenská sporiteľňa, a.s., podľa predložených podmienok poskytnutia úveru. Podpísanie zmluvy o úvere medzi Obcou Lubina a Slovenskou sporiteľňou a. s. **OZ ďalej schválilo investície, ktoré budú financované z prijateľného úveru a to kúpu nehnuteľností zapísaných na LV č. 1740** – Rehabilitačno-rekreačné zariadenie s. č. 878 (Penzión na vrhu Roh Lubina) vrátane súvisiacich pozemkov parc. č.: 8426/2.; 8612/2; 8612/3 (v častiach o výmere 1921 m², 197 m², 365 m²); 8612/5; 8612/6; rekonštrukciu samotnej nehnuteľnosti, vrátane výmeny technológie vykurovania, výmeny technológie kuchynského zariadenia, nákupu zariadení a nákupu prevádzkového vozidla; zabezpečenie úveru vo forme vystavenia vlastnej blankozmenky Obce Lubina a podpísania Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve k blankozmenke uzavretej medzi Obcou Lubina a Slovenskou sporiteľňou, a. s. a samotnej blankozmenky a vyplatenie rezervačného poplatku vo výške 7 500,-eur, vyplývajúceho z návrhu rezervačnej zmluvy pre kúpu uvedených nehnuteľností. (Uzn. č.56/2017 z 29.6.2017)
- Zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 5/2017 - zvýšenie príjmov v časti finančné operácie a zvýšenie kapitálových výdavkov – Motel Roh vo výške 300 000,- Eur.

Uvádzame výpis zo zápisnice týkajúci sa bodu č. 9 Návrh – odkúpenie nehnuteľnosti – Penzión Roh Lubina:

Predsedajúci Ing. Martin Beňatinský, starosta obce: Od marca prebiehajú jednania ohľadne odkúpenia penziónu na Rohu čo mal i v predložnom programe. Materiál bol predložený poslancom a prosí ich o vyjadrenie k danej veci.

Poslanec Ivan Krúpa: Poslanci sa boli pozrieť na penzión. Nie je v dobrom stave. Vie, koľko stojí prevádzka budovy, nebudú to malé finančné prostriedky. Musíme čerpať úver, sú úroky. Na druhej strane by sme dostali do majetku budovu v hodnote cca 240 tis. eur. V budúcnosti by sa spojil areál amfiteátra spolu s penziónom, čo by sa dali využiť pri rôznych akciách. Treba si však uvedomiť, že ideme do veľkého rizika /finančná stránka, prevádzka/. Nebude to jednoduché.

Poslankyňa Ing. Iveta Petrovičová: Povedal to za všetkých – máme obavy, že nám to zlomí väz. Je to veľmi vážne rozhodnutie a nevie si predstaviť, kde na to zoberieme peniaze. Akcie, ktoré tam bývajú nás nezachránia.

Poslanec Ľubomír Jarábek: Má to viac pozitív ako negatív. Rekonštrukcia, ktorá bude náročná sa nemusí robiť naraz, ale postupne po častiach. Obec môže robiť rôzne akcie. Osobne nemá z toho obavu.

Poslanec Dušan Sapáček: Vyjadri sa v hlasovaní.

Poslanec Branislav Znachor: Koľko budeme skutočne platiť?

Predsedajúci Ing. Martin Beňatinský: Mesačná platba by bola 1860,-€.

Poslankyňa Ing. Iveta Petrovičová: O splácanie úveru sa nebojí, ten je veľmi výhodný, ale o prevádzku.

Poslanec Branislav Znachor: Ak tam budú bývať starí ľudia, je potrebné vybudovať výťahy, zabezpečiť, aby sa tam i v zime dostali sanitky a mnoho ďalších vecí. Verí finančnej komisii, keď to oni schvália tak aj on. Musíme si však uvedomiť, že budeme financie potrebovať i na iné akcie.

Poslanec Pavol Čamek: Toto sa už preberá i medzi občanmi. Jedni sú za a iní proti, koľko ľudí, toľko názorov. Musíme sa na to pozrieť z finančnej stránky, dávame peniaze do školy, bolo by treba platiť prevádzkara, údržbára a ďalších, aby fungoval penzión. To by bolo min. 7 tis. za mesiac. Budú obdobia, keď budú akcie, ale čo v zime? Budé sa musieť kúriť, je potrebná rekonštrukcia, nevieme v akom stave je to z hľadiska hygieny a protipožiarne opatrenia a bude stačiť úver? A hlavne od prvého dňa keď by sme boli vlastníci, tak musí byť poistená budova.

Poslankyňa Danka Kollárová: vyjadri sa hlasovaním.

Poslankyňa Mgr. Anna Machajdíkova: Budova má 37 rokov, čo nie je tak veľa. Takéto stavby sa predávajú za podstatne vyššie ceny.

Ing. Jarmila Podolanová, hlavný kontrolór: Úver je dobrý, dá sa zvládnuť. Čo sa týka prevádzkovania tak to je ešte budúcnosť, pretože najprv sa musia upraviť byty. Zatiaľ penzión prevádzkovať v takom rozsahu ako doterajší nájomca, ktorému to vychádza. Teraz by sme sa do rekonštrukcie nemali púšťať, ale na druhej strane, keď bude budova v majetku obce, tak by sme mohli získať dotáciu. Pýtala sa občanov na kopaničiach a všetci sú za a chvália i opravený amfiteáter.

Prednostka OcÚ Ing. Simona Štepanovicová: Nakoľko mám poradný hlas, a keďže hlasovať nemôžem, tak tento poradný hlas využijem. Podľa toho čo som počula si myslím, že by toto bolo na širšiu diskusiu, a zaujímali by ma názory občanov. Poslanci majú mandát od občanov a mali by zastupovať v prvom rade ich a potom prichádza na rad ich vlastný názor. Myslím, že na jednej veci, ako tu všetci sedíme, sa zhodneme – každý z nás si vie predstaviť, že penzión Roh opäť patrí. Prevažná väčšina občanov sa na jeho stavaní podieľala. Ale súčasná doba nám ukazuje, že hoci sa v obci stavalo svojpomocne, budeme nútení sa istých vecí „vzdať“, lebo nezvládneme sami ich obhospodarovanie. Zameriam sa na dôvodovú správu k tomuto bodu, kde je uvedená výška, akú by mali uhrádzať ubytovaní v penzióne. Myslím, že za súčasnej situácie je každému jasné, že penzión nemožno využívať na denné ubytovanie, momentálne môže plniť takú funkciu, akú aj plní – využíva sa na rôzne rodinné oslavy. Ale každá obecná akcia, ktorá sa v ňom bude konať, nebude pre obec zisková, budú to len náklady – s tým musíme počítať, napr. oslavy SNP a pod. Máme vôbec konkrétnu predstavu, čo chceme s penziónom robiť? Lebo, ak ja niečo kupujem, tak by som mala vedieť za akým účelom, čo ma to bude stáť. Mali by sme mať spracovaný poradný projekt, aby sme vedeli vyhodnotiť čo nám to prinesie, resp. či nám to vôbec niečo prinesie. Bolo povedané, že niečo budeme musieť do budovy investovať. Čo je to niečo? Okrem toho, súčasný majiteľ – spoločnosť Istrochem Reality, kúpila penzión v roku 2010. Do dnešného dňa s ním nepodnikli nič konkrétne. Ak by tam bol býval potenciál, určite by ho boli rozvinuli. Myslím si, že máme v obci dosť rozpracovaných projektov, ktoré si budú vyžadovať nemalo finančných prostriedkov – napr. Oholín. Máme tu aj priamo v strede obce zbúranú budovu Jednoty – prečo s tým niečo nerobíme? To tu bude stáť ďalších dvadsať rokov nepohnute? Aj na to sa ľudia pýtajú. Čo sa týka miedz zamestnancov, ktorí by v penzióne pracovali, je podľa mňa, na poslednom mieste. Lebo ak budeme mať vyriešené najpodstatnejšie, mzdy sú najmenej. A priori, nie som proti vlastníctvu, je to krásna myšlienka, ale neviem si predstaviť, ako to chceme zvládnuť finančne.

Poslanec Dušan Sapáček: Ak by sme motel kúpili, tak musíme mať záruku, že na mieste, kde boli WC niekto nepostaví tiež penzión.

Ing. Čontofalský: Nezdá sa mu, že obec pôjde do podnikania a strašne sa zadlží. Nie je predstava koľko to bude stáť? Čím sa bude ručiť?

Poslanákyňa Ing. Iveta Petrovičová: Banke sa predložili výkazy. Predsedajúci Ing. Martin Beňatinský, starosta obce: Obec finančne ručí.

Ing. Čontofalský: Úver je výhodný, ale obec nebude mať financie na prevádzku.

Predsedajúci Ing. Martin Beňatinský, starosta obce: Je potrebné získať občanov, ktorí by nastalo bývali v penzióne. Nájom by bol cca 350,-Eur, čo je ubytovanie, strava a energie. Prírastok občanov od 1.1.2016 do dnešného dňa je 60 občanov prihlásených na trvalý pobyt v obci. To znamená zvýšenie podielových daní. Na tomto má podiel i vybudovanie nájomných bytov /8 bj. v obci/ a byty na Hrnčiarovom, ktoré prenajímame. Je si vedomý že ideme do veľkého rizika, ale je prijateľné. Chodí často medzi ľuďmi a stretáva sa so súhlasom. Penzión má široké využitie. Organizácia školení, škola v prírode, možnosť stravy pre návštevníkov Minifarmy. Pán Jarábek Peter, ktorý tu pracoval niekoľko rokov ako kuchár, nemá obavy, že by sa motel neuživil. Je ochotný cez víkendy variť.

Ing. Jarmila Podolanová, hlavný kontrolór: V budúcnosti skúsia prerobiť za podpory ŠFR bývanie. V Moravskom Lieskovom tak prerábali školu na dom dôchodcov.

Predsedajúci Ing. Martin Beňatinský, starosta obce: Pokiaľ by sme do toho išli, tak by sme zaplatili 7,5 tis. Eur, ktoré by sa nám potom vrátili /rezervačná zmluva/. O právnu stránku sa stará JUDr. Ondrejovičová, ktorej tieto služby sa budú vyplácať ako nadštandard.

Hlasovanie:

Za: 7 (Pavol Čamek, Ľubomír Jarábek, Danka Kollárová, Ivan Krúpa, Mgr. Anna Machajdíkova, Dušan Sapáček, Branislav Znachor)

Proti: ---

Zdržal sa hlasovania: 1 (Ing. Iveta Petrovičová)

Neprítomní na hlasovaní: ---

Dňa 2.8.2017 sa uskutočnilo zasadnutie Obecného zastupiteľstva v Lubine, ktoré viedol starosta obce Ing. Martin Beňatinský. Uznesenia boli starostom podpísané 9.8.2017.

V rámci rokovania OZ:

Uznieslo sa na vydaní:

- Všeobecne záväzného nariadenia Obce Lubina č. 1/2017 Všeobecne záväzného nariadenia obce Lubina č. 1/2017 Vytvorenie školského obvodu, miesta a času zápisu do základnej školy a výšky mesačných príspevkov na čiastočnú

úhradu nákladov na činnosti škôl a školských zariadení v obci Lubina.

- Všeobecne záväzného nariadenia Obce Lubina č. 2/2017 o vymedzení miest na umiestňovanie volebných plagátov. (V súvislosti s voľbami do orgánov samosprávnych krajov v novembri 2017).

s c h v á l i l o:

- Zmenu rozpočtu obce Lubina rozpočtovým opatrením č. 6/2017 - presun rozpočtovaných prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu, pričom sa nemenia celkové príjmy a celkové výdavky vo výške 4.500 Eur.

Uvádzame výpis zo zápisnice týkajúci sa bodu č. 3 Informácia o odkúpení penziónu na vrchu Roh – vystúpenie JUDr. Ondrejovičovej (právnej zástupkyne obce Lubina):

JUDr. Zuzana Ondrejovičová: V pôvodne zaslanom návrhu rezervačnej zmluvy od spoločnosti Istrochem Reality, a. s. na odkúpenie penziónu na vrchu Roh bola uvedená cena 245 tisíc eur bez uvedenia, či sa jedná o sumu s DPH alebo bez DPH. Neskôr poslali nový návrh rezervačnej zmluvy so sumou 245 tisíc eur bez DPH, čo by pre však predstavovalo zvýšenie čiastky o cca 45 tisíc. Táto suma je pre obec neprijateľná, rezervačná zmluva sa nepodpísala. Pretože obec nie je platiteľ DPH, otázku či prevod bude oslobodený od DPH a lebo nie, sme konzultovali s audítorkou i s Finančnou správou. Finančná správa potvrdila, že takýto prevod majetku je oslobodený od DPH, prenesenie daňovej povinnosti je možné len medzi platiteľmi dane. Spoločnosť Istrochem Reality, a. s. však trvá na čiastke 245 tisíc plus DPH s odôvodnením, že ak by neodviedli DPH z predaja, finančne by ich to poškodilo pri odpočte DPH. Pri osobnom rokovaní zástupcovia spoločnosti Istrochem Reality, a. s. p. Ševčík a p. Zelenay navrhli, že na valnom zhromaždení spoločnosti v 9./2017 opäť prerokujú predajnú cenu penziónu, ale zároveň informovali, že na odkúpenie penziónu majú aj ďalších záujemcov. Ďalej sa ukázalo, že súčasný prevádzkovateľ penziónu si nárokuje na niektoré zariadenia z kuchyne s tvrdením, že ich zakúpil on.

Ing. Simona Štepanovicová (stanovisko v rámci bodu 7) Interpelácie): Vrátila by som sa ešte ku kúpe penziónu na Rohu. Na minulom zasadnutí obecného zastupiteľstva bolo schválené uznesenie o odkúpení. Bolo povedané, že ľudia sú tomu naklonení. No, ale nie je tomu tak, pretože o tom nevedeli. Nie všetkým občanom sa to páči, pripomienkujú, že o použití takej výšky verejných financií mohla prebehnúť širšia diskusia i so zapojením občanov. Okrem toho, celé je to nejasné a nekorektné. Tu sa nebudeme radovo o desiatkach eur, ale o stovkách tisíc eur. *K uvedenému bodu č. 3 nebolo prijaté žiadne uznesenie. Zápisnice vrátane kompletných znení uznesení sú prístupné na web stránke obce Lubina www.obclubina.sk v sekcii Dokumenty.*

Pojazdný výkup papiera v obci

V sobotu 9. septembra 2017 sa v obci uskutoční pojazdný výkup papiera spoločnosťou P&P import, s. r. o. Časy a miesta, na ktorých bude pojazdné auto stáť sú nasledovné:

9,00 - 9,10 Autobusová zastávka – dolný koniec obce
9,15 - 9,30 Obecný úrad Lubina – priestranstvo pred budovou
9,40 - 9,50 Plocha pred bytovkami
10,00 - 10,05 Hrabové – autobusová zastávka
10,15 - 10,20 Hrnčiarové – priestranstvo pred pohostinstvom
10,30 - 10,35 Podkozince – autobusová zastávka 2. v poradí
10,45 - 10,50 Barina – autobusová zastávka (oproti MiniFarme)
11,00 - 11,05 U Frantov – autobusová zastávka
11,15 - 11,25 Miškech Dedinka – Bistro Tri sestry
11,30 - 11,35 Miškech Dedinka – U Valeníčkov – miesto, kde sú umiestnené zberné nádoby

Papier je potrebné zviazať do balíkov! Nenosiť v krabici alebo v igelitke!

Vykupujú sa nasledovné druhy papiera:

- Noviny, časopisy, letáky, knihy bez tvrdých obalov, zošity, listy, kancelársky papier, papierové vrecká (v minimálnych množstvách), obálky, letáky, katalógy, plagáty (okrem billboardových plagátov určených na lepenie), pohľadnice, baliaci papier.

Nevykupuje sa:

- Kartóny, papierová lepenka, lepenka, papierové krabice = lepenka

Za vykúpený papier občan obdrží protihodnotu v podobe toaletných papierov, hygienických výrobkov (vreckovky, utierky, desiatkové servítky, krabička kozmetických vreckoviek) alebo doplnkového tovaru (potravinová fólia, JAR, papier na pečenie, kľbko špagátu) v závislosti od množstva odovzdaného papiera.

Lubinská škola opäť otvorila svoje brány

Text: Mgr. Erika Vrzalová, riaditeľka ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina

Dni sa nám skrátili, slnečným lúčom ubudlo na intenzite a to nám pripomenulo, že čas letných prázdnin je u konca a opäť sa blíži začiatok školského roka. Dva mesiace ubehli ako voda. I u nás v škole. Priebežne sme spracovávali výsledky školského roka. No hlavne sme sa venovali príprave na ten nastávajúci. V rámci finančnej výpomoci Rodičovského združenia sme vymaľovali vstupnú časť vestibulu školy. Nakúpili základné školské pomôcky a neustále dopĺňame sklad učebníc pre reformné ročníky, ktoré nám priebežne distribuuje MŠVVaŠ SR. Pani upratovačky i s pánom školníkom dotiahli prípravu budovy k začiatku školského roka. Bolo treba opraviť zopár chybných vecí (rozpadnuté lavice, stoličky, kvapkajúce vodovodné kohútiky...), vyprať závesy, záclony, vydrhnúť

a naleštiť podlahy, umyť okná a veľa ďalších prác v rámci „veľkého upratovania“. Posledné dni sa učitelia venovali prípravám tried. Žiakov na laviciach čakali učebnice, pracovné zošity i žiacke knižky dychtivé po prvých jednotkách. Nový školský rok 2017/2018 sme slávnostne otvorili v pondelok 4.9.2017.

O Z N A M

Školská jedáleň pri ZŠ s MŠ S. Štúra Lubina oznamuje, že strava pre cudzích strávníkov sa začne vydávať od 4.9.2017. Zaujímaví o stravu sa nahlasujú na t. č.: 0910/299 629. Vedúca školskej jedálne, Oľga Hučková

25 rokov nášho lubinského múzea

Text a foto: Ing. Oľga Hrabovská

Dvojgeneračný dom, v ktorom je múzeum, predstavuje typickú dedinskú architektúru z kraja pod Javorinou - predná izba, pitvor, kuchyňa, výška. Po rekonštrukcii objektu, zapísaného do zoznamu kultúrnych pamiatok, v ňom Obecné zastupiteľstvo v Lubine, za pomoci Matice Slovenskej, zriadilo múzeum, ktoré bolo **otvorené 8. augusta 1992**.

Dom, v ktorom sa narodil **Samuel ŠTÚR** (1789 - 1851), významný pedagóg a otec **Eudovíta ŠTÚRA**, patril viac ako 200 rokov lubinským Štúrovcom. V múzeu sú zriadené štyri expozície: v prvej časti sa návštevník zoznámí so životom **Samuela ŠTÚRA**, vzdelaného evanjelického učiteľa a lubinských Štúrovcov. Veľmi cenné sú dokumenty z r. 1848, keď Lubina ako povstalecká obec bola maďarskými vojskami vypálená. Zaujímavá je expozícia lubinského rodáka **Jozefa Eudovíta HOLUBYHO**, evanjelického kňaza, botanika a etnografa. V izbe je bohatá zbierka dokumentov a fotografií venovaná nielen jemu, ale i jeho bratovi Karolovi - martýrovi z roku 1848. Je v nej i najväčšia exponát - Postilla z roku 1601 a vystavené originálne časopisy a fotografie T. G. Masaryka a M. R. Štefánika.

Múzeum S. Štúra v Lubine

Popri expozíciách, ktoré približujú osudy týchto osobností národných dejín, sa tu nachádzajú pozoruhodné dokumenty **k dejinám obce Lubina, najmä k histórii cirkevného života, školstva a remesiel, doplnené ukázkami ľudového odevu**. Expozícia je bohatá na množstvo originálneho materiálu. Bohatý fotodokumentárny materiál je v časti venovanej **expozícii vojen** (vojny za Rakúsko-uhorskej monarchie, 1. a 2. sv. vojna, zahraničný odboj, SNP v podjavorinskom kraji, záchra-

na Židov a amerických letcov. V expozícii je veľa zaujímavých a darovaných originálov.

A. Dubček a prof. J. Hučko pri otvorení múzea.

Pri otvorení múzea svojou emotívnou rečou zaujal Alexander Dubček (narodil sa v Uhrovci v dome, kde žil Samuel Štúr). Privítali sme vzácné a významné osobnosti slovenského i českého politického, kultúrneho a spoločenského života - prezident Michal Kováč, predseda vlády Stránsky, amerických, francúzskych, ruských veľvyslancov a vojenských pridelencom, gen. J. Brunovského a partizánov 2. Čsl. brigády J.V. Stalina, účastníkov zahraničného odboja - G. Galko, F. Bim, A. Kubiček - Rudolfa Vrbu (utiekol z Oswienčimu), Roya Mad-

Izba Štúrovcov

sena (záchrana amerických letcov), zachránenu židovskú rodinu Friederovcov, veľa historikov, študujúcej mládeže, rodákov zo zahraničia a exkurzie žiakov...

Hreje nás pocit, že naše múzeum je dôstojnou pamiatkou nielen na našu históriu, osudy ľudí, ale hlavne prezentuje lubinské národné cítenie a úctu k človeku. Tieto pocity budú umocnené, ak návštevník príde na vrch Roh do areálu a k pamätníku SNP. Tam pod hlavnou tumbou je pochovaných 45 partizánov

s veliteľom Milošom Uhrom. Areál je architektonicky veľmi pekne riešený, dopĺňa ho socha partizána a tumba s názvami obcí, v ktorých sa bojovalo. Na tumba s názvom obce Lubina sú osadené pamätne tabuľky známych utečencov z Oswienčimu - Rudolfa Vrba a Alfréda Wetzlera.

Ponúkame návštevníkom bohatú zbierku historického materiálu a tešíme sa na každú návštevu.

Oslavy česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti

Text: Ing. Simona Štepanovicová/Foto: Luboš Harušíak

Nedeľa 30. júla 2017 patrila na Veľkej Javorine oslavám česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti. Štvrt' storočnica Slávností bratstva Čechov a Slovákov na Veľkej Javorine dokazuje, že spoločná hranica oddeľujúca dva národy je „len pomyslená“.

Možno ani sám Jozef Miloslav Hurban netušil, aké pamätne, nadčasové, slová vyslovil: „Tu bratia vždy sa stretať budú, tu vernosť prisahať si budú.“ Pamätne slová, ktoré za viac ako 170 rokov zazneli z úst nespočetného množstva obyčajných ľudí, predstaviteľov spoločenského, politického i kultúrneho života. Rovnako toto heslo zaznievalo aj na tohtoročných slávnostiach. Jeho význam umocnili svojou prítomnosťou aj predstavitelia štyroch prihraničných samosprávnych krajov: Trenčianskeho, Trnavského, Zlínskeho a Jihomoravského, za účasti poslancov parlamentov oboch národov, primátorov a starostov prihraničných miest a obcí a, samozrejme, veľkého množstva návštevníkov z Čiech, Moravy a Slovenska.

príhovore pripomenula históriu vzniku stretávania sa na Veľkej Javorine a vyzdvihla dôležitosť priateľstva, ktoré ak je úprimné, pretrvá a prežije všetky neduhy - tak ako priateľstvo medzi oboma národmi.

Vzťahy, ak sa nepestujú, vädnú.

Obec Lubina je právom hrdá, že Veľká Javorina patrí do jej katastra. Starosta obce Lubina Ing. Martin Beňatinský pri tejto príležitosti potvrdil, že na tomto kúsku zeme sú ľudia k sebe vľúdnejší a ukazujú celému svetu, ako sa dá rozísť v dobrom a v pokoji.

Oficiálnemu otvoreniu slávností predchádzalo polozenie vencov a kytíc k Pamätníku česko-moravsko-slovenskej vzájomnosti za spevu hymien oboch národov v podaní MPS z Kunovic a Mužskej speváckej skupiny Urban zo Skalice.

Organizačne sa pod slávnosti podpísal Pripravný výbor javorinských slávností, ktorého predsedníčkou v tomto roku je primátorka mesta Stará Turá Anna Halinárová. Vo svojom

Hejtman Zlínskeho kraj Jiří Čunek okomentoval slávnosti nasledovne: „Všetky vzťahy medzi ľuďmi, rodinami či národmi, ak sa nepestujú, vädnú. Toto stretnutie patrí k najvýznamnejším medzi Čechmi a Slovákami - je najväčšie, najznámejšie a má svoju históriu. Úžasné však je, že sami ľudia si na moravsko-slovenskom pomedzí zvyknú organizovať veľa takýchto stretnutí. Najväčšiu radosť mám z toho, že takéto

stretnutia ľudí cítia prirodzene a nie sú ničím formálnym.“ Predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslav Baška poďakoval organizátorom za vynaložené úsilie a vysokú úroveň podujatia, zároveň zdôraznil, že medzi prihraničnými krajinami panuje dobrá atmosféra a majú spoločných niekoľko projektov. Hejtman Jihomoravského kraja Bohumil Šimek vyslovil názor, že priateľstvo oboch národov je dlhoročné a trvácne.

Na hlavnom pódiu sa predstavili folklórne a hudobné zoskupenia z oboch republík, slávnosti otvorila Dychová hudba Základnej umeleckej školy vo Veselí nad Moravou.

Slavnosti bratrství na Velké Javořině

Text a foto: Jaromír Slaviček

Jako každý rok, tak i letos se vrchol Velké Javořiny stal místem bratření Čechů, Moravanů a Slováků. Již v dopoledních hodinách se na uvedeném místě shromažďovaly davy těch, co chtěly být účastníky této každoroční slavnosti. A bylo jich opravdu kolem tisíce. Ve sluneční záplavě a mírného, osvěžujícího větríku lidé postupně zaujímali místa na louce přírodního amfiteátru. Ještě před započítím programu se mnozí z nich vydali po hřebenové stezce k Památníku vzájemné pospolitosti. U něho si pak vyslechli projevy celebrit našeho i slovenského kraje. Jejich slova o historických tradicích setkávání našeho lidu a příkladném sousedském soužití byla vedena na výsost upřímnými myšlenkami. Padala slova o přátelství, úctě k našim předkům a o takřka rodinných vztazích příslušníků obou bratrských národů.

Následovalo kladení věnců zástupci obou republik a společný, city a patosem prožívaný zpěv státních hymen. Úderem půl jedenácté se pak odehrálo slavnostní zahájení. Na pódiu byli pozváni představitelé sousedících krajů, hejtmani a předsedové samosprávných slovenských krajů. Opět zněla ve vsí vážnosti pronášená slova o přátelství a vzájemné soudržnosti. V jednu chvíli hejtman Jiří Čunek ve snaze zpestřit svůj projev s úsměvem ve tváři naznačil, že u památníku před chvílí kdosi s autem vyklonil hraniční kámen. Vzápětí se k tomuto činu přiznal starosta slovenské Lubiny, Ing. Martin Beňatinský. Úsměvy stovek přítomných na sebe nenechaly dlouho čekat. Vedle mě jeden ze stojících diváků špitl: „Neopravovat!“

Tázavě jsem se na něho podíval. „Ten hraniční kámen, přece,“ dodal. Jak symbolické! Bezprostřední, upřímné.

***Keď Boh videl, že je človek hladný,
vložil mu do dlane pšeničný klas...***

Po ukončení těchto oficialit započal na podíích provizorně vybudovaných pavilonů kulturní program, ve kterém se svými vystoupeními začaly střídát umělecké soubory z obou stran

Hymny oboch krajín zaspieval sólista opery SND Ivan Ožvát a bol to nádherný zážitok. Program pokračoval vystúpeniami súborov z oboch strán Veľkej Javoriny. Veľkým ťahákom bolo vystúpenie Ivana Mládku a BANJO BAND. Malé pódium hostilo troch účinkujúcich.

V poradí už XXV. Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov boli ukončené spoločným spievaním na rozlúčku.

Budúcoročný, v poradí už 26. ročník slávností, by mal byť o niečo veľkolepejší a slávnostnejší - sľubujú organizátori. Budeme si totiž pripomínať 100. výročie vzniku Československej republiky.

moravkoslovenského pomezí. A bylo se na co dívat, čemu naslouchat.

Úvodem se prostor pódia zaplnil zpívajícími dětmi ze Štvorlístku z Pobežimi a následně Handrláčku z Kunovic.

Byla radost pohledět na to elánem kypící mládí, jeho hravost, ale i viditelnou radost ze svých pohybových dovedností.

Poté opanovali scénu umělci ze Slovenského pěveckého souboru Urban, kteří svými barytony a skladbou písní nabídli posluchačům nevšední umělecké prožitky.

Motto souboru ostatně hovoří samo za sebe:

***Keď Boh videl, že je človek hladný,
vložil mu do dlane pšeničný klas ...
Keď Boh videl, že je človek smádný,
vložil mu do dlane stravec hrozna ...
A keď Boh videl, koľko sa človek natrápi
na skyvu chleba a dúšok vína,
vložil mu do srdca pieseň ...***

V podobném duchu se neslo prezentování obyčejů, písní a tanců, ale také nádherných krojových prvků v pojetí Slováckého souboru Kyjov. Jeho členové našim očím představili celou řadu pěveckých a hudebních čísel se širokým výběrem tanečních variací.

V bohatě vyšívaných krojích, upoutávajících naše zraky, bylo možné obdivovat nejen jejich barvitost, ale i pestrost, danou šikovností jejich tvůrců. Hodně z nás si v těch chvílích uvědomilo, jak jedinečné a významné dědictví nám generace našich předků v krojích zanechaly. I následně vystupující soubory nám ukázaly to nejlepší ze své tvorby, konkrétně Mužský pěvecký sbor z Kunovic či UFS Družba z Trenčína. Vrcholem Velké Javořiny se tak rozeznávaly jedna za druhou melodické písně v celé své rozmanitosti, kráse a obsahově naplní. Dodávaly všem přítomným pocity sounáležitosti, radosti a uměleckého prožitku. Častý potlesk a rozesmáté tváře posluchačů toho byly více jak nesporným dokladem.

Program uzavíral ústním i hudebním projevem rázovitý humor v podání Bango Bandu Ivana Mládka. Váhovanka, Žlutá ponorka či Country band soubory zase žánrově oslovily přetněné posluchače stojící před malým pódiem. Všechna výše uvedená umělecká tělesa, a to bez výjimky, nám předvedla v majestátném prostředí Velké Javořiny to nejlepší ze své bohaté umělecké tvorby. Ale i po skončení programu se zpívalo. Slyšet v city nabitě atmosféře Teče voda, teče, tak nebylo divu, že se nejednomu z přítomných vtiskly slzy do očí.

Holubyho chata na Velké Javořině spojená s působením legionáře z ruské fronty Aloise Zálešáka v době II. světové války

Text: PhDr. Miroslava Poláková, PhD. (Gymnázium Uh. Hradiště, Fakulta masmédií PEVŠ Bratislava)

/Foto: Soukromí archiv PhDr. Eleny Mannové, CSc., Bratislava

Pokračování z minulého čísla.

Po zrodu Slovenské republiky 14. března 1939 se česko-slovenská hranice uzavřela. Manželé Zálešákové odjeli na jaře 1939 vlakem do Prahy a podařilo se jim navštívit, tou dobou již předsedu vlády, gen. Aloise Eliáše. Lze se více než domnívat, že oba Aloisové se dobře znali již z období svého působení v legiích v Rusku, neboť jinak by jistě Zálešákové nevážili cestu až do Prahy, aby informovali generála Eliáše o svém úmyslu opustit chatu na Velké Javořině. Také ze Zálešákových poválečných vzpomínek na setkání je zcela patrné, že si oba navzájem důvěřovali. Eliášovu tehdejší odpověď si Alois Zálešák po letech zaznamenal takto: „Neodcházejte, budeme potřebovat na hranicích našich spolehlivé lidi.“ A tak Zálešákové na Holubyho chatě zůstali. Rozhodli se plnit svoji vlasteneckou povinnost.

Z Brna se do okresu Uherský Brod přesunuly jednotky německé pohraniční stráže. V Uherském Hradišti, kde byl zřízen oberlandrat, vznikl hraniční policejní komisariát (Grenzpolizeikommissariat) pohraniční policie spadající pod gestapo v Brně. Zájem pohraniční policie (Grenzpolizei) se nesusoustředil jen na zabezpečení státní hranice, ale jakožto součást gestapa směla tato policie vykonávat i prohlídky domů, zatýkat a provádět výslechy podezřelých. V Uherském Brodě, ve Slavičíně a ve Vlachovicích byly dislokovány strážní roty. Oficiální přechody se nacházely pouze v Horní Lidči, Vlárském průsmyku, Starém Hrozenkově a v Květné. Vedle těchto přechodů mohli lidé, zejména z důvodů příbuzenských vztahů či pracovních povinností, překračovat hranici i na jiných místech, a to na základě německo-slovenské dohody o malém pohraničním styku. Jednotlivcům v příhraničí byly prostřednictvím úřadů vydávány propustky.

...náruč matky Velké Javořiny

Já si ještě jednou vyšel na samotný vrchol hory. Porozhlédl se při jasné, modří prostoupené obloze k obzoru. Spatřil na něm duši objímající obrysy našich i slovenských krásných hor se zelení lesů na jejich úbočích. Stejně jako mezi nimi v údolích rozložená úrodná pole Slovácka a Pováží. Utvrdil jsem se v tu chvíli v dojmu, že obě krajiny jsou jako děti, přivinuté k náruči matky Velké Javořiny. A ta je bude i nadále spolu s přáteli obou národů k sobě s láskou přimykát!

Alois a Emilia Zálešákové na Holubyho chatě r. 1942.

Podél nové hranice se v lesním porostu vykácel široký pás a byla vybudována síť strážních stanovišť, veskrze ze dřeva postavených přízemních budov, kterým lidé říkali celnice, v lokalitách Valašská Senica, Francova Lhota, Horní Lideč, Poteč, Valašské Klobouky, Návojná, Brumov, Bylnice, Sv. Štěpán, Vlárský průsmyk, Jestřábí, Hrádek, Šanov, Žitková, Starý Hrozenkov, Mikulčín vrch, Lopeník, Březová, Květná a Vápenky.

V oblastech přechodů sledovalo četnictvo jisté osoby stejně jako pohraniční linii. Úseky byly kontrolovány pásmově, a to hlavně v místech, kde se nejbliže k hranici přibližovaly turistické stezky. Za příklad takové střežené stezky lze uvést značkovanou cestu Bumbálka, která vedla přímo na hranici, Masarykova chata – Konečná – Bílý kříž v Beskydách.

Při organizování přechodů na Slovensko se uskutečnilo hned z jara 1939 několik schůzek mezi Čechy a Slováky. Toto dramatické období dalo podnět i k vytvoření vojenské odbojové organizace, známé pod názvem Vela. Vzniku předcházely porady mezi gen. Josefem Bílým a gen. Hugem Vojtou, bývalým zastupujícím zemským velitelem v Bratislavě. Předním cílem bylo udržet kontrolu nad hraničním pásmem směrem na východ., to znamená vybudovat hraničářskou vojenskou organizaci, která by ovládala region Beskyd, Javorníků a Bílých Karpat. Jelikož v těchto oblastech nepůsobilo dostatek důstojníků československé armády, počítalo se se začleněním lidových vrstev. Tomu odpovídal i název organizace Vela, označovaný taktéž jako Vojsko lidové armády. Za počátek skutečného působení Vely se dá považovat konspirativní schůzka zástupců celého Moravského Slovácka, ke které došlo 22. července 1939 ve Velké nad Veličkou. Živelně realizovaným útekům bylo nutno vybudovat potřebné zázemí, a proto si ještě neřikali Vela, nýbrž „generálská linka“.

Dalším místem, kde se připravila konspirace převádění, se stala Holubyho chata, neboť přesně tudy procházela

protektorátní hranice. V úterý 8. srpna 1939 se zde odehrála se svolením Aloise Zálešáka jedna z nejdůležitějších porad krajského ústředí Obrany národa Jihovýchodní Morava. Na setkání vzali organizátoři pro úspěšné krytí i své manželky jako účastnice turistického výletu. Právě tehdy se setkali zástupci Obrany národa z Uherského Hradiště, Uherského Brodu, Bojkovic, Slavičina, Valašských Klobouk a z regionu Velké nad Veličkou. Mezi „výletníky“, které přijal pod svoji střechu Alois Zálešák, byli vedle velitele oblasti Jihovýchodní Morava pplk. Vladimíra Štěrby například profesor gymnázia z Uherského Hradiště Karel Nigrin, zaměstnanec sklárny v Květné Alois Götz, ředitel školy ve Vlachově Lhotě Stanislav Janeček, obvodní lékař z Brumova MUDr. Stanislav Studlák, ale i učitel Jaromír Hlubík z Lipova a JUDr. Tomáš Maňák, čímž se vytvořil kontakt na Horňácko a okres Hodonín. Ze slovenské strany přišlo na schůzku asi sedm osob, mezi nimi bývalý mjr. Otomar Záhora, dále příbuzný nájemců Holubyho chaty a zároveň evangelický kněz Pavel Chorvát ze Slatiny nad Bebravou a Ján Kozic, jinak též bratr Emílie Kozicové, který se měl za manželku Chorvátovu sestru.

poznámky k článku Holubyho chata na Velké Javořině spojená s působením legionáře z ruské fronty Aloise Zálešáka v době II. světové války

1 VRBA, Z.: Rudá růže. *Studia Comeniana et historica*, dvojčíslo 22, roč. X/1980, Uherský Brod [1981], s. 29. VAŠEK, F. – ČERNÝ, V. – BŘEČKA, J.: Místa zkropená krví. Brno 2015, s. 96.

2 Hlavní komunikační spojnicí se Slovenskem byla Vlárská dráha vedoucí z Brna do Trenčianské Teplé a v letech 1930 až 1932 nově vybudovaná státní silnice z Brna přes Starý Hrozenkov do Trenčína.

3 VRBA, Z.: Rudá růže. *Studia Comeniana et historica*, dvojčíslo 22, roč. X/1980, Uherský Brod [1981], s. 29. BURLÁN, L.: Uherskohradištsko proti fašismu. Uherské Hradiště 1984, s. 125.

4 NA Praha, ÚV SPB, TICHÝ, A.: Paměti. Paměti č. 995, s. 15.

5 Vela – Velitelství lidové armády, někdy též Vojsko lidové armády. Byla to odbojová organizace demokratického charakteru, která měla původně plnit funkci střežového orgánu odboje na území protektorátu v čele s brig. gen. JUDr. Josefem Koutňákem. Na rozdíl od ON nešlo o masovou organizaci, která by byla centralizována, a od ON se lišila i sociálním složením, neboť většinu tvořilo dělnictvo a lidé z venkova. Jelikož Vela

nebyla budována tak spontánně jako ON, zůstala velká část jejich příslušníků neodhalena až do konce války. Skupiny Vely působily asi ve 40 obcích a městečkách zejména v oblasti Moravského Slovácka. Činnost se zaměřovala především na převádění za hranice a drobné sabotáže kupříkladu u ČMD-BMB. (MÍŠEK J.: Partyzáni „Vela“. Praha 1946, s. 7. PŘÍKRYL, J. – SLEZÁK, L.: Jihovýchodní Morava v boji proti okupantům. Brno 1965, s. 148.)

6 Jaromír Hlubík (nar. 2. 7. 1905 v Loukově, okr. Holešov), kpt. v záloze, velitel ON okresu Strážnice. Organizoval přechody na Slovensko. Odešel za hranice v lednu 1940 a bojoval jako voják. JUDr. Tomáš Maňák (nar. 16. 12. 1905), čet. asp. v záloze, od května 1939 funkcionář ON ve Strážnici. Organizoval převádění a rozšiřoval letáky. Byl zatčen 16. 7. 1940 v Louce a odsouzen na tři a půl roku káznice. Propuštěn byl až 1. 2. 1945. (OV ČSBS UH, PAULE, O.: Obrana národa na Uherskohradištsku. Uherské Hradiště 1993, strojopis, s. 148, 184.)

Keď jedna ruka tvorí a druhá ničí, alebo čo sme to za ľudia...

Text a foto: Ing. Oľga Hrabovská

Naša obec Lubina je hrdá na svojich rodákov. Dala Slovensku i svetu nielen Samuela Štúra, otca Ľudovítovho, ale i mnohých ďalších, ktorí šírili jej dobré meno.

Jeden z tých statočných bol i **plukovník americkej armády Gustáv Galko**. O jeho pohnutom osude sme čitateľov viackrát informovali v novinách a dôstojne miesto má i v našich publikáciách. (Za Slovenského štátu previedol cez Javorinu 16 českých dôstojníkov a vlastencov, ktorí utekali z Protektorátu do Maďarska, aby bojovali v zahraničnej armáde. V r. 1940 odišiel i on a bojoval v Normandii. Po r. 1948 musel ČSR opustiť, odišiel do USA, vyštudoval a učil na Vojenskej jazykovej škole v Monterey v Kalifornii. Mnohých z jeho žiakov -- vojenských pridelených, veľvyslancov sme privítali i v Lubine. Bol našim neoceniteľným pomocníkom pri hľadaní zostrelých amerických letcov, Kirchhoffovej rodiny, Rudolfa Vrba a ďalších. Opísať všetko, čo pre nás nezištne urobil sa v krátkosti nedá). On si na slávu a slová uznania nepotrpel. Mal len jedno pranie, aby sa po smrti časť jeho popola rozsykala na Javorine.

Dôstojná pietna spomienka za prítomnosti zástupcov francúzskej, americkej, českej armády, za prítomnosti rodiny a vďačných Lubinanov, bola na vrchu Javoriny 25. júla 2004. Z úcty a vďačnosti sme mu tam z vlastných zdrojov postavili

Pomník G. Galko

skromný pomník. Aby nezarastal trávou, plochu 2,5x2 m sme vyložili plochým, štiepaným kameňom.

V piatok 21. júla som si chcela s priateľmi SMRŠ z Košíc pripomenúť výročie pietnej slávnosti. Cestou som im o plk. Galkovi hovorila a spomenula i našu prácu na skromnom pomníku. Prekvapilo a hlavne zaboľelo ma, keď to množstvo

plochých kameňov niekto z toho pietneho miesta zbral. Prečo? Komu zavádzali? Kto ich potreboval? Kde zmizla základná slušnosť, ľudskosť a úcta k takej osobnosti ako bol Gustáv Galko? Prečo si nevieme vážiť svojich? Prečo miesto kytičky, či halúzky smreku, ktorú by sme tam mali položiť, oberieme mŕtveho i o ten kameň... Veľmi by som to chcela vedieť!

Po viac ako 100 rokoch sme našli jeho hrob

Text a foto: Jana Belanová

Adam Vojtek jedného dňa odišiel z domu a už sa nevrátil. Jeho manželka (Anna rod. Harušťáková) sa po jeho smrti znova vydala a to je asi všetko, čo naša rodina o nich doteraz vedela. Takáto záhada nám nedala spávať. Ako je možné, že o ňom nič viac nevieme? Veď určite musia byť niekde dokumenty z prvej svetovej vojny! Pomohol nám internet, zistili sme, že Vojenský Archív v Prahe má online zoznam všetkých padlých vojakov spolu s informáciami o tom kedy a kde zahynuli.

Wydrza – (p. Jana Belanová s manželom v strede fotky, riaditeľ školy vo Wydrzi Radosław Grębowiec, historik a kurátor z historického múzea mesta Tarnobrzeg Radosław Pawłoszek, p. farár Eugene Rozanski, lokálna regionalistka Janina Stadnik a zástupci regiónu Grenbów – nadšenci histórie)

Adam bol súčasťou 15. Honvédskeho pešieho pluku a ako sme ďalej vypátrali, padol v obci Mientne v Galícii. Napísali sme teda na Facebookovú stránku nadšencov obce Mientne s prosbou o pomoc pri hľadaní vojenského cintorína v jej okolí – existuje vôbec ešte?

Ako vysvitlo z našich diskusií, cez túto dedinku Mientne front nikdy nešiel a o vojenskom cintoríne nemali ani chýru ani slychu. No usmialo sa na nás šťastie a internet nás opäť nasmeroval – zistili sme, že počas vojny boli v Poľsku dve dedinky s názvom Mientne. Miestni z prvej dedinky nás nakontakovali na druhú dedinku, ktorá v jednom období zanikla a spojila sa do obce Wydrza. Za pomoci domácich z tejto obce, ktorým patrí veľká vďaka za ich čas, ochotu a obetavosť, sa nám podarilo lokalizovať cintorín, ako aj pravdepodobné miesto hrobu – takže ešte existuje! Nuž, a keď už sme boli v pátraní úspešní, neodolali sme vydať sa na výlet.

...ticho, mier, pokoj...

Keďže Adam Vojtek bol Lubinčan, tak sme sa spojili s pánom starostom

Výročie pietnej spomienky si prišiel k pomníku pripomenúť aj Mgr. Milan Zatkálik – synovec G. Galku. Prežíval podobné bolestivé pocity ako ja. Dôstojnosť tomu miestu dal úpravou bieleho kameňa, aby sme sa pri Slávnostiach Čechov a Slovákov za zničenie a zneuctenie tohto pietneho miesta nemuseli hanbiť.

Vojenský cintorín v obci Wydrza

Beňatinským, slovo dalo slovo a vyrazili sme na výlet osobne sa stretnúť vo Wydrzi s domácimi (viď foto 1) vybavení knižkami o Lubine, vareškami a my sme pribalili ešte Javor, nech má Adam Vojtek pri sebe aj niečo z domova, spod Javoriny. Nejaké to vínko a čokolády boli, samozrejme, povinnou výbavou výletu ☺. Do Wydrže sme dorazili po ôsmich hodinách cesty autom a napriek tomu, že sme boli unavení, zvedavosť nás ťahala pozrieť si cintorín ešte v ten deň (viď foto 4). Silné dojmy sa dajú zhrnúť do troch slov: ticho, pokoj, mier. Na druhý deň sme sa stretli na lokálnej základnej škole s celým „pátracím“ tímom. Dozvedeli sme sa históriu bojov, čo všetko sa udialo s dedinou. Naši (Rakúsko-Uhorský) vojaci pomáhali domácim prežiť 6 týždňov ťažkých bojov v lese, kam utiekli po vypálení dediny Ruským vojskom. Podľa dobových záznamov obyvateľov sa vojaci podelili so všetkým čo mali – konzervy s jedlom, ošatenie. Z vypálenej

Příjmení a jméno	Adam
	VOJTEK
Hodnost a pluk	voj. býv. honvéd. p. pl. 15
Datum a místo narození	1885, Lubiná,
(polit. okres, země)	okr. Nové Město n/v., Slovensko.
Příslušnost	
(polit. okres, země)	
Datum a místo úmrtí	5./5.1915.
(polit. okres, země)	Mientne, Galiccia.
Datum pohřbu	5./5.1915.
Označení hřbitova a místo	Mientne, Galiccia.
(polit. okres, země)	
Oddělení, číslo hrobu	
Opsáno podle matriky	býv. hon. peš. a
	hus. pl., uloženej u Vel. VII. sb
	Bratislava.
Úmrtí kniha: tom., fol.	tom. I/1a, fol. 246.
Tiskárna MNO. — 1183-36.	

Záznam z vojenského archívu v Prahe

Adam Vojtek – pamätný list z povinnej vojenskej služby

dediny ostala iba jedna stavba, a to škola. Dedinu následne postihol hladomor – Ruské vojsko vypálilo všetko, vrátane polí s obilím, domácej zveri.

Návštevu sme ukončili uctením si padlých na cintoríne, zapálením sviečok a zasadением javora v škole. Učitelia ho pomenovali javor Vojtek.

Ako bolo spomenuté na začiatku, Adam Vojtek padol na fronte

a my sme ani nedúfali, že sa dostaneme v pátraní tak ďaleko a dokonca, že sa ešte nájde aj jeho fotografia (viď foto č. 3) zaznamenaná v dekrétu o povinnej vojenskej službe Rakúsko-Uhorskej armády.

Teraz už vieme, že padol v boji a je pochovaný vo Wydrži spolu s ostatnými vojakmi (spolu 78), a to spoluobojovníkmi i nepriateľmi.

Podkozinská vareška miešala už ôsmy rok

Text: Viliam Solovič/Foto: Viliam Solovič, zdroj FB: pohostinstvo Potoček

V sobotu 5.8.2017 sa uskutočnil v poradí už 8. ročník miestneho kultúrno-spoločenského podujatia, súťaž vo varení gulášov, všetkým veľmi dobre známy pod názvom Podkozinská vareška. Súťaže sa zúčastnilo rekordných 39 družstiev, teda zasa viac v porovnaní s predchádzajúcimi ročníkmi. A môžem hádam aj prorokovať, že o rok to bude zas o pár družstiev navyše. Organizátorom je Správa vodovodu Lubina – Podkozince pod vedením šikovného Branislava Znachora (poslanca OZ v Lubine). Moderátorom podujatia bol Ivan Krúpa – zástupca starostu obce Lubina a veliteľ DHZO Míškech Dedinka, ktorý podujatím sprevádzal priam bravúrne. Do dobrej nálady i tanca hrala skupina Salem z Pezinka a DJ Tomáš Miko z Cetune. Organizátori podujatie v tento rok zasa o niečo navyše obohatili, keď si pripravili pre súťažné družstvá súťaž v kreslení, do ktorej sa zapojili všetky zúčastnené družstvá. Úlohou družstiev bolo nakresliť zviera, z ktorého varia svoje gulášiky a vyznačiť ešte aj tú časť zvierat'a, ktoré skončilo v ich kotlíku. Odmenené boli štyri družstvá a víťazom sa stalo družstvo Andrej Šimo & Andrej Deák z Čachtíc a Nového Mesta nad Váhom a odmenené bolo darčekom balením kvalitného vína od pána Čaviča. Porota v zložení

Tvrdoň Miroslav (predseda), Švoková Vlasta, Potočková Žaneta, Krajčovic Vladimír, Harmady Pavol a Vladimír Bezek

Prvé tri víťazné miesta Podkozinskej varešky 2017 zľava: 1. Žabka Team, 2. Plné Brušká a 3. Codify.

Porota zľava: Vlasta Švoková, Vladimír Krajčovic, Pavel Harmady, Žaneta Potočková, Vladimír Bezek, Miroslav Tvrdoň a hlavný organizátor Branislav Znachor.

Do nálady hrala skupina Salem z Pezinka.

Súťažné družstvo Dream Team

Súťažné družstvo Dyovoáci

hodnotila a body od 1 po 10 jednotlivým gulášom pridelovala na základe štyroch vlastností - vzhľad, chuť, hustota a kvalita mäsa. Pri 39-tich vzorkách nezávideniahodná funkcia byť porotcom.

Prvé tri víťazné miesta:

1. miesto Žabka Team – rodina Bohušová z Nového Mesta nad Váhom – hovädzí guláš

(cena: SONY televízor – od PreVaK, s. r. o. Bratislava, Mgr. Peter Škriečka)

2. miesto Plné brušká - rod. Šimová & Kališová, Šimo Slavomír, Miroslav Kališ – Čachtice – Nové Mesto nad Váhom - divinový guláš

(cena: Prenosné repro GoGen – od Aqua Kubiš – Ján Kubiš)

3. miesto Codify – rodina Bohušová Lubina – srnčí guláš

(cena Vysokotlakový čistič WAP – od reštaurácia U Šustra – Miroslav Sadloň)

Guláše sa minuli, ceny boli rozdane všetkým zúčastneným družstvám – tak nikto neobišiel na prázdno, počasie nadštandardné, zábava v plnom prúde = podujatie sa vydarilo na 1**. Poďakovanie patrí všetkým súťažiacim družstvám,

Pochvala Podkozinskej vareške

Text: Anna Martáková z bývalej školy u Kľačkov

Rok prešiel rýchlo ako voda a zase tu máme prvý augustový víkend, kedy sa už tradične koná súťaž vo varení gulášu – Podkozinská vareška, tento rok to bol 8. ročník. Celá moja rodina a naši priatelia sa tešíme, ako sa znova zúčastníme tejto, tak príjemnej akcie. Dopredu plánujeme z čoho sa bude variť gulášik, aby sme troška zabodovali, ale hlavne, aby sme príjemne strávili tento deň. Ráno sa hlavný „varičič“ – Simonka s tatinom a náš dlhoročný priateľ z Trenčína Ľubko vystroja na synovom aute s celým vybavením do Podkozinc. My ostatní ideme neskôr „krížom“ peši, už len na košovku a pobavenie. Už z diaľky sme počuli hrať hudbu, na dobrú náladu hrala kapela objednaná štedrým sponzorom. Počasie bolo pekné, akoby objednané organizátormi, príjemná atmosféra na nás dýchla už pri príchode. Tento rok bolo prihlásených 40 súťažiacich družstiev, takých, ktorí sa zúčastňujú pravidelne, ale aj nové družstvá, lebo Podkozinská vareška má už v okolí svoje meno. Postaviť pre nich toľko stánkov nie je určite jednoduché, tu muselo byť zapojených viac obcí – Stará Turá, Nové Mesto nad Váhom a Lubina. Veľké poďakovanie patrí organizátorom, ktorými sú členovia Správy vodovodu

štedrým sponzorom, organizátorom a všetkým ostatným, ktorí pomohli opäť pri tejto vydarenej akcii, za prítomnosti asi 600 priaznivcov, ktorí navštívili lubinské kopanice, pekný podjavorinský kraj. Mnohí, vrátane organizátorov, sa už teraz tešia na 9. ročník Podkozinskej varešky, ktorý sa uskutoční 4.8.2018.

Kompletný zoznam a zloženie súťažných družstiev, ich umiestnenie, vrátane odovzdaných cien a sponzorov nájdete na www.obclubina.sk.

Súťažné družstvo Guláš z Obory

Podkozince, páni Čermák, Machajdík, Ambruš, Škriečka, Vojtek a hlavný organizátor pán Branislav Znachor, ktorého zásluhou boli zase aj tento krát odovzdávané veľmi pekné a hodnotné ceny. Určite to chce veľa námahy a hlavne času oslovovať sponzorov, ktorým aj touto cestou chcem v mene všetkých súťažiacich poďakovať za ich štedrosť. Musím spomenúť aj členov poroty, ktorí musia mať nachystané jazýčky a chuťové kanáliky na ochutnávanie toľkých vzoriek. Celú akciu pekne moderoval a prispieval k dobrej atmosfére pán Ivan Krúpa. Bolo postarané aj o občerstvenie a jedlo, pre tých, ktorí mali chuť na niečo iné ako guláš.

Organizátori nezabudli ani na najmenších účastníkov, pre ktorých bol pripravený nafukovací hrad, šmykľavka, hojdačka a trampolína.

Na záver chcem ešte raz vysloviť poďakovanie všetkým, ktorí sa podieľali na tejto peknej akcii a želám im veľa, veľa zdravia a elánu organizovať ešte mnoho ročníkov Podkozinskej varešky. K môjmu poďakovaniu sa určite pripájajú všetci, ktorí tento rok boli na varení gulášu v Podkozinciach.

Amfiteáter na vrchu Roh má novú (obnovenú) vizáž

Text a foto: Viliam Solovič

Na obnove amfiteátra na vrchu Roh sa v uplynulých dňoch brigádovovalo o stošesť. V stredu 16. augusta 2017 zachytil môj fotoobjektív týchto „chlapcov“, ktorí svojimi šikovnými rukami zabezpečili, že amfiteáter má novú (obnovenú) tvár. Zľava: Roman Sapáček, Jaroslav Valenčík, Radoslav Solovic, Pavol Čamek, Milan Zemanovič a Ondrej Sadloň.

MOS MIŠKECH DEDINKA informuje

Text: Viliam Harušťák, riaditeľ

25.06.2017

Vystúpenie detí DFS Javorinka na podujatí „Stretnutie s folklórom“ v Novom meste nad Váhom

27.06.2017

Vyhodnotenie činnosti detí FS Javorinka na záver školského roku 2016 – 2017 v Osvetovom dome Dr. M. Hodžu, odovzdanie vysvedčenia a darčiekov členom DFS Javorinka

1.07.2017

Amfiteáter Roh divadelné predstavenie – „Zmiešaná štvorhra“ v podaní Radošínskeho naivného divadla z Bratislavy

8.07.2017

Tradičné stretnutie detí, mládež a dospelých na Chríbe pri príležitosti zapálenia tradičnej vatry upálenia majstra Jána Husa a vierozvezcov Cyrila a Metoda. V rámci podujatia sa konala ukážka hasičskej techniky DHZ Miškech Dedinka, opekanie z vlastných zdrojov, posedenie občanov pri ohni, beseda so starostom obce Lubina p. Ing. Martinom Beňatinským, ktorý slávnostne zapálil o 21:00 hod. vatru na malom vršku. Všetci prítomní za pekného letného večera zaspievali pieseň „Kto za pravdu horí“.

16.7.2017

Na futbalovom ihrisku v Hrnčiarovom sa uskutočnil 55. ročník tradičného futbalového turnaja o Putovný pohár kpt. M. Uhra na počesť 73. výročia SNP za účasti družstiev z Brezovej pod Bradlom, Košarísk, Hrádku a domácich Lubina-kopanice

30.07.2017

Na Veľkej Javorine sa konalo tradičné stretnutie Čechov, Moravanov a Slovákov s bohatým kultúrnym programom súborov z ČR a SR.

5.8.2017

V Podkozinciach v ohrade sa konal IX. Ročník súťaže družstiev vo varení gulášu „Podkozinská vareška“ za účasti 39. súťažiacich družstiev.

12.08.2017

V areáli amfiteátra Roh sa uskutočnilo tradičné stretnutie

majiteľov automobilov Škoda. Okrem iného v rámci programu podujatia sa uskutočnila propagačná jazda z areálu Roh cez Hrnčiarové – Miškech Dedinka – Stará Turá a späť za doprovodu polície a hasičov DHZ z Miškech Dedinky

19.08.2017

Ukážka tradičnej žatvy a mlatby na Kopcovom u pána Milana Zemanoviča

26.08.2017

Amfiteáter Roh – koncert hudobnej skupiny Slniečko z Piešťan, vatra na počesť 73. výročia SNP a stretnutie funkcionárov oblastného výboru SZPB Nové Mesto nad Váhom s občanmi.

27.08.2017

73. výročie SNP – kladenie vencov k pamätníku padlých partizánov na vrchu Roh za účasti predsedu vlády SR Roberta Fica a hostí zo zahraničia

Stále akcie:

- Rozhlasové relácie. Názorná propagácia podujatí, oznamy obce Lubina
- Otvorená knižnica každý utorok od 17:00 hod. do 18.00 hod.
- Príprava programu FS Javorinka deti v utorok a FS Javorinka dospelí v nedeľu 1 x týždenne

Pripravujeme:

05.09.2017

Začiatok nácvikov detí DFS Javorinka

10.09.2017

vystúpenie detí DFS Javorinka na hodových slávnostiach v Podbranči

28.10.2017

Obnovené podujatie „Gazdovský dvor“ ľudová zábava v krojoch. Na podujatí bude hrať ľudová hudba Andrea Záhorca z Bratislavy. Miestenky možno zabezpečiť v Bistre Tri sestry u pani M. Stančíkovej.

Ľudová veselica

28. október 2017 od 20:00 h

Osvetový dom Dr. Milana Hodžu v Miškech Dedinke

Hudba: Ľudová hudba Andreja Záhorca z Bratislavy

Počet vstupeniek je obmedzený na 100 ks.

Rezerváciu a predpredaj vstupeniek zabezpečuje

Bistro Tri sestry v Miškech Dedinke, tel.: 0905/418 163.

Účasť v krojoch vítaná, prípadne postačia krojované súčiastky

- stužky, klobúky, lajblíky, sukne, rajdky a pod.

Občerstvenie a stravu zabezpečuje Bistro Tri sestry.

Z mojich spomienok na lubinské kopanice

Text: doc. Ing. Vlastimila Pevná, CSc. (rod. Valenčíková)/Foto: archív V.P.

Keď som sa 5. marca 1927 v Miškech Dedinke narodila, vraj pekne svietilo slniečko a naša babička Anna Trúsiková (1868 – 1959) už sadila „na zelnici“ v Jarabkoviaci cibulku. Prišiel tam aj náš otec Juraj Valenčík, prezývaný Machán (1894 – 1959), a priniesol, ako bolo zvykom, „radosník“. Bola som otcova už druhá dcéra.

Otec sa prvýkrát oženil v roku 1912 ako 18-ročný a jeho prvá manželka Evka, rodená Trúsiková, zomrela nečakane na týfus už v roku 1913. Zanechala po sebe maličkú dcérku Aničku, moju nevlastnú sestru, ktorá svoju matku ani nepoznala. Tak sa môj mladý otec rýchlo stal vdovcom. Aj po smrti svojej prvej manželky zostal bývať u svokrovcov, ktorí nemali viac detí a zať a si obľúbili. Potom prišla 1. svetová vojna (1914 -1918), otec dostal povolávací rozkaz a musel narukovať. Až do roku 1920 zostal vdovcom. Jeho prvá svokra Anna Trúsiková videla, že o vnučku Aničku sa nemal kto starať, tak bolo potrebné, aby sa zať Jurko druhýkrát oženil. Ten však dlho váhal, a preto sa rozhodla nájsť pre neho druhú ženu a pre seba „nevestu“. Vybrala si sotva 18-ročnú Aničku Rubaninskú od Rubaninských, dcéru Jána Rubaninského – Pilárech a Kataríny, rodenej Slávikovej z Lubiny. Keď jednu nedeľu prišli so zaťom „na námľuvy“, u Rubaninských ich pekne privítali, aj pohostili a pospomínali všetko možné. Len Jurko sa k ničomu nemal, ani slova neprehovoril. Tak sa iniciatívy ujala svokra Anna: „Anička, pôjdeš za nášho Jurka?“ opýtala sa priamo bez váhania. Anička nepovedala ani áno ani nie, ale: „Jako tatičko povedzá“. Tatičko, môj neskorší „dzedičko“, zrejme súhlasil a bol možno aj rád, že ich najstaršia dcéra sa už vydá, aj keď vydať dcéru za vdovca s dieťaťom nebola až taká výhodná partia.

...a odvtedy už nečakám „na trecí ponuk“.

Rubaninských babičku, matku mojej mamy, som mala rada a neskoršie som k nim už aj sama často chodievala. Naša babička u Miškov ma ale vždy napomínala: „Ket cic bude Rubaninských babka volačo ponúkat, vezni si až na trecí raz!“ A skutočne, keď som prišla nabudúce Rubaninským, mali upečený výborný báleš s hrushkovým lekvárom. Babička ma hneď ponúkla, aby som ho ochutnala. Ja som najskôr odmietla a babička ma znova ponúkla: „Ale len si vezni!“ Keď som znova nechcela, babička vyhlásila: „Ket nesceš, nechaj tak!“ a báleš odložila do kredenca. Mala som naň veľkú chuť a odvtedy už nečakám „na trecí ponuk“. Vynahradiť sa mi si to však, keď som bola chorá a nemohla ísť do školy. Rubaninských babička mi vždy doniesli „cukrové“ a moju obľúbenú „krachlu“ (malinovku).

Takisto som bola rada, keď k nám prišla Srnankových babička, matka môjho otca, ktorá však mala vždy veľa roboty a málo času. Zomrela v pokročilom veku a presne si pamätám, ako som bola na jej pohrebe. Vraj som stála pri truhle, tvár som si zakrývala rukami, ale pozorne som sledovala, ako kto narieka. Bola som pyšná, že som bola uvedená aj v odobierke. Najviac času som v detstve strávila s našou Miškech babičkou,

ktorú sme zvykli volať „stará babička“. Starala sa o nás, ako najlepšie vedela a výborne si rozumela s mojimi rodičmi. Keď neboli rodičia kvôli pracovným povinnostiam dlhší čas doma, pomáhala jej nevlastná sestra Anička. Môj otec Juraj Valenčík bol v mladosti podomovým obchodníkom s dreveným riadom, neskôr trhovcom a súčasne maloroľníkom. Bol aj známy včelár, zaniatený ovocinár a filatelista. Keď časom prikúpil niekoľko roľí, mali sme cca 3 hektáre poľnohospodárskej pôdy, ktorá bola

Otec Juraj Valenčík v roku 1913.

vždy vzorne obrozená. Z rôznych výstav dostal niekoľko diplomov, najmä za raž, d'atelinové semeno, med a konštrukciu úľov. Mama Anna Valenčíková, rodená Rubaninská (1902-1988) bola 29 rokov vdovou. Bola veľmi obetavou a láskavou matkou, nesmierne pracovitá, veľmi si vážila svojich rodičov a mala svojrázny zmysel pre humor. Veľmi nám až do konca pomáhala. Manželstvo mojich rodičov, typické manželstvo „z rozumu“, nebolo pre rozdielnosť pováh ideálne, ale vydržalo až do otcovej predčasnej smrti.

Bolo samozrejmosťou, že na poli museli pomáhať aj deti, hlavne cez žatvu a nebolo teda času na nudu. Preto som sa vždy potešila, keď v lete pršalo. Vtedy som mohla nepozorovane zaliezť na „povaľ“ a čítať. Rada si spomínam, ako naši predkovia vybudovali v roku 1936 v Miškech Dedinke kultúrny dom, ktorý niesol názov Osvetový dom Dr. Milana Hodžu. Pri jeho otvorení sa konala

veľká slávnosť, na ktorej sa zúčastnil aj minister Kalay. Na tejto slávnosti mi pripadla úloha predniesť krátku privítaciu reč a odovzdať pánu ministrovi kyticu kvetov. Mala som vtedy 9 rokov. Prednesený text, ktorý mi zostavili moji učitelia, začínal oslovením „Slovutný pane ministre“. Viac si z textu už nepamätám, len to slovo „slovutný“ bolo pre mňa neznáme a musela som si ho stále opakovať. Mala som prirodzene veľkú trému, ale nakoniec všetko dobre dopadlo. Na slávnosti bol prítomný aj riaditeľ novomestského gymnázia pán Kraus, ktorý sa potom u rodičov za mňa prihovril, aby mi umožnili štúdium na gymnáziu, čo veľmi ovplyvnilo môj budúci život.

„Osikáč, ge mne skáč a ty bučák ešče vác!“

I keď sme vo všedné dni chodili do ľudovej školy na Hrnčiarovom väčšinou bosé, v nedeľu a vo sviatky sme sa hlavne my dievčence vyparádili. Pred druhou svetovou vojnou sme takmer všetky ešte nosili kroje. Výnimkou u Miškov bola moja kamarátka Anka Škulcová, vydatá Rzavská, ktorá sa už vtedy, ako sa u nás hovorilo, „nosila po pánsky“. Môj slávnostný kroj pozostával z bielej skladanej „fiertušky“ so zásterou, potom to boli biele rukávce s vyšívanými „proránkami“ a „kamizol“, pestré stužky na rukávce, na pás a zásteru. Na hlave sa nosil ručník bohato ozdobený širokými čipkami. Na slávnostné príležitosti sa uväzoval „na zadek“, nie pod bradu ako vo všedné dni. Takto ho nevedel hoci kto uväzovať. U Miškov sa na to špecializovala „Zanných tetička“, menom tiež Anna, vydatá Škulcová. Kroj som prestala nosiť až po nástupe do gymnázia v školskom roku 1938/39. V tomto období ešte nechodili do kopaníc autobusy, a tak som počas gymnaziálnych štúdií, ktoré v tom čase trvali osem rokov,

Rodina Juraja Valenčíka v roku 1927. V popredí jeho žena Anna, ktorá na rukách drží dcérku Vlastimilu.

musela bývať v Novom Meste nad Váhom. Domov som chodila len na nedeľu a na prázdniny. Tak sa moje spojenie s lubinskými kopanicami čiastočne prerušilo. Doteraz si rada spomínam na nedeľné rána, keď sa na uliciach ozývala hasičská trúba, zvolávajúca hasičov na cvičenie. Cez zimu sa „drápalo“ perie, robili sa zabíjačky a svadby. Na veľkonočný pondelok bývali veselé šibačky a na svätodušnú nedeľu museli byť domy vyzdobené konárkami lipy. Na Chríbe sme s kamarátkami preskakovali jánske ohne. Keď sme išli do Breziny na huby, vyvolávali sme: „Osikáč, ge mne skáč a ty bučák ešče vác!“ Pekné boli aj výstupy na Javorinu, ktoré sme v lete spoločne podnikali a vyspevovali pritom piesne: „ Javorinka šedá, kto pod tebú sedá“ alebo „ Na tom vŕšku Javoriny, tam je krásny sveta kraj.“ Na Vianoce a Veľkú noc bývalo v osvetovom dome ochotnícke divadelné predstavenie, ktoré nacvičovali naši učitelia manželia Rubaninskí. Bola to vždy pre celé okolie veľká spoločenská udalosť.

Po druhej svetovej vojne podomoví obchodníci a trhovci stratili oprávnenie predávať a vyžiť len z pôdy pri plnení povinných dodávok bolo veľmi ťažké. Ceny týchto pomerne vysokých a v niektorých položkách vtedy až nesplniteľných dodávok boli veľmi nízke a navyše, kto nesplnil „kontingent“ (predpísané dodávky), nedostal ani zakáľací list na ošipanú. Keďže vtedy

roľníci v prídeltovom systéme nedostávali ani potravinové lístky na mäso, niet divu, že sa otec zvykol sťažovať, že „mosí taht kosu o kmínovej polievce“. Neskoršie v JRD zarobil pri poľnohospodárskych prácach 7 Kčs denne.

Deti nechodia do školy ako my bosé...

Zo mňa by bol mal rád lekárku, a preto bol sklamaný, keď som sa rozhodla ísť študovať na vtedajšiu Vysokú školu poľnohospodársku v Brne. Toto želanie mu splnila až mladšia sestra Vierka, vydatá Tobolová (1938-2003). Žiaľ, jej promócie sa už nedožil. Zomrel náhle vo veku 64 rokov, krátko po založení JRD. Po združstevnení pôdy zmizli úzke pásy rolí a zmenil sa výzor celého chotára. Vtedy som už pôsobila na Katedre rastlinnej výroby a neskôr na Katedre záhradníctva Vysokej školy poľnohospodárskej v Nitre.

Čas rýchlo plynie a všetko sa postupne mení. Chodník cez lúky, po ktorom som chodievala pešo z kopanic do Lubiny okolo Rubaninských mlyna, je už zrušený, rovnako ako chodník od Miškov cez Jasenovec k Rubaninským. Na lubinské kopanice už nechodíme z Lubiny pešo ako v rokoch mojej mladosti, nesvieti sa petrolejovými lampami, chlieb sa nepečie vo vlastnej peci ... Deti nechodia ako my do školy bosé a dospelí majú stále menej času. Kamarátky a kamaráti z detstva, s ktorými som kedysi pásavala husi, sú podobne ako ja dôchodcovia alebo sa už dávnejšie pomínuli. Príbuzní a známi postupne tiež odchádzajú. Na lubinskom cintoríne odpočívajú moji starí rodičia, rodičia, sestra Anička s manželom Pavlom Rubaninským, bratrance Vladko Tučka, Gustáv Valenčík, Ivan Rubaninský a ďalší príbuzní.

Nastúpila nová generácia, ktorá uprednostňuje internet a nové technológie. Potešilo ma, keď som sa v dennej tlači dočítala, že na bohaté kultúrne tradície Miškech Dedinky nadviazala folklórna skupina Javorinka, jedna z najúspešnejších v okrese. Do rodného kraja sa napriek pokročilému veku vždy rada vraciam. Niektoré spomienky sa mi hlboko vryli do pamäti. Uviedla som aspoň niektoré z nich. Na záver želim svojej rodnej obci Lubine ďalší rozvoj a hlavne, aby sa ako niektoré slovenské obce postupne nevyľudňovala, ale aby prosperovala ako svojrázna súčasť podjavorinského kraja.

Historická žatva v Lubine na Kopcovom

Text: Viliam Solovič/Foto: Viliam Solovič

V sobotu 12.8.2017 navštívilo asi 250 priaznivcov, ale i zvedavcov, nielen z blízkeho okolia, ale aj z rôznych kútov Slovenska, lubinské kopanice – Kopcové, za účelom vidieť tam historickú žatvu, ktorej hlavným organizátorom bol Milan Zemanovič s dcérou Jankou, ktorý je i hlavným organizátorom Lubinskej kosy. K prítomným sa prihovril starosta obce Ing.

Martin Beňatinský i staršina Slovenského koseckého spolku Miroslav Ledecký z Drahoviec, ktorý Milanovi Zemanovičovi venoval ručnú rakúsku kosu Fux.

Milan Zemanovič (majiteľ mláťačky) na uvedenú akciu zasial žito, ktoré pokosili ručne mnohí kosci i nováčkovia, na proviesla sa ukladali hrste a viazali sa do snopov. Kinský záprah Milana Podolana ich povozil k historickej mláťačke, poháňanej dieselovým (naftovým) motorom. Z voza sa vidlami podávali na mláťačku, kde ich rozvážovala hlavne Anka Martáková a Ladislav Podolan ich podával do mláťačky (špajzoval). Na jednom konci mláťačky boli mechy, kde padalo do nich vymlátené žito a na druhom konci sa vidlami odoberala slama, ktorá sa nakladala na vlečku traktora.

Na uvedenej žatve nechýbalo i bohaté občerstvenie – srnčí a baraní guláš, pagáčiky, koláče, zákusky, pivo i do štamperlíka. O dobrú náladu sa starali populárni harmonikári Pavol Bako, Ján Krajčovic a Peter Gnida.

Návštevníci všetkých vekových kategórií sa z tejto nádhernej akcie určite vracali domov spokojní a tí starší sa vrátili i do spomienok mladosti a to vďaka Tebe - Milan Zemanovič, Tvojej dcérke Janke a ostatným, ktorí sa na nej podieľali. A za to i touto cestou vám všetkým patrí poďakovanie.

Robila som to s radosťou

Rozhovor pripravila Mgr. Jana Mielcarková/Frantéch

So slovami „Kopcové je pokosené“ ukončil Milan Zemanovič, zvaný Kopčár, majstrovské kosenie svojho poľa. Pri príprave historickej žatvy na Kopcovom nepochybne spolupracovalo veľa dobrovoľníkov, spomeňme aspoň najbližšiu rodinu, manželku Oľgu, dcéru Janku a syna Petra. Medzi všetkými aktívnymi účastníkmi hneď na prvý pohľad vynikala **Anička Martáková** od Klačkov. Milan svoj uvítací príhovor uzavrel slovami: „Anička vám ukáže všetko.“ To Anička, samozrejme, so smiechom odmietla, ale inak učila záujemcov *pléscit proviésla, odebiérat hrste, vázat, stavať snopy do krížov a panákov*. Keď bolo „Kopcové pokosené“ a prvý rebrinák (s nádhernými koňmi Milana Podolana) naložený pokoseným žitom, Anička vybehla po rebríku na starodávnu mláťačku a rozväzovala, podávala snopy. Šikovná baba! Obdivovala som ju nielen ja.

Anička, študovala si to všetko na vysokej škole ☺, alebo si

si to v mladosti tvrdo odpracovala doma na vašich roliach?

A.M.: Bolo nás šesť detí, ja som bola najmladšia. Treba povedať, že tí starší museli robiť určite viac ako ja, ale ani mňa neobchádzali povinnosti. Mama bola domáca, chovali sme dve kravy, kozy, prasiatka a všetku hydinu.

Odkiaľ vlastne pochádzaš? Asi môžem prezradiť, že si ročník 1961. Mlátilo sa ešte na týchto mláťačkách, keď si už bola „práceschopná“? To boli sedemdesiate roky... Ved' vtedajší režim zlikvidoval maloroľníctvo.

A.M.: Pochádzam z Novej Bošáče, časť Mravcové pri Moravských hraniciach. Áno, mlátili sme na mláťačkách a robili žatvu, aj keď som bola vydatá, čiže tak do roku asi 1985, potom už otec „pustil“ na polia kombajn. Rodičia predali poslednú kravu asi v roku 1978.

Anička Martáková (v strede).

Keďže si preukázala svoje mimoriadne zručnosti pri žatve, máš zrejme bohatú prax. Kto Ťa všetko naučil?

A.M.: No určite rodičia a starší súrodenci. Od piatich rokov sme všetci museli pomáhať, robiť všetky práce okolo hospodárstva, okopávať, hrabať seno, chystať drevo na zimu, starať sa a aj pásť dobytok. Tu musím spomenúť, že som vodila na pašu dve kravy a strašne som sa ich bála, mala som tak 11 – 12 rokov.

Na čo si z minulosti spomínaš najradšej a na čo naopak nie? Chcela by si, aby sa niektoré zvyky, spôsoby práce a pod. obnovili? Či dnešné technológie a spôsob života Ťa úplne uspokojujú?

A.M.: Boli to pekné časy, ja som už tých „horších“ zažila určite menej ako moji súrodenci, ale bolo veselo, ľudia mali k sebe bližšie. Dnes je iná doba, som spokojná so životom, aký sa žije teraz, ja žijem podľa hesla „ako si kto ustelie, tak bude spať“.

Áké „historické“ práce si sa ešte doma naučila?

A.M.: Dojila som kozy, kravu som musela dojiť, lebo mama si zlomila nohu, okolo sena – hrabať, robiť kopy, klásť „föru“, okopávať všetko, čo sa urodilo na „zelnici“, viazať a nosiť noše, všetko okolo žatvy a určite potom tie príjemnejšie práce pri zabíjačkách.

Povedz nám niečo o svojich dojmach z historickej žatvy na Kopcovom. Nebola si unavená? Bolo Ťa vidieť všade, samozrejme, pracujúcu. Tvoj muž, Jaro, si pri konci povzdychol: „Musím ju už zavolať, nech ide aj spievať.“ ☺

A.M.: Toto bol vynikajúci nápad Milana Zemanoviča, jednoducho je to človek, ktorý má za sebou tiež veľa driny a lopoty a má k týmto tradíciám pekný vzťah a vedie k tomu aj svoje deti a celú rodinu. Keď som to musela robiť doma, určite

to nebolo s takou chuťou ako na tejto akcii. Musím povedať, že som to všetko robila s radosťou a mala som veľa učníc, ktoré tiež odvedli veľa roboty.

Ani neviem, či si teraz aj kosila. Hľadala som správny ženský rod od „kosec“, samozrejme, mi napadlo „kosačka“, niekoho som počula povedať „koskyňa“. Až Slovník slovenského jazyka mi našepkal spisovný výraz „žnica“. Zapojila si sa aj do tejto bohumilej činnosti? Bola si žnica?

A.M.: Ja som sa ku koseniu moc nedostala, lebo som mala troch bratov a môj otec kosil do 75 rokov zarovno s mladými, ale sem-tam som aj ja musela odkosiť zelené pre kozy alebo zajacov. Môjho muža otec naučil pracovať s kosou a vidlami, keď chcel chodiť na „vohľady“, musel ovládať všetko okolo hospodárstva.

Čomu sa venuješ teraz? Máš okrem práce/zamestnania možnosť realizovať svoj vzťah (vzletne povedané) k maticke Zemi? Máte záhradku, zelnicu?

A.M.: Dnes sa moc s motykou nekamarátia moje kríže a u Kľáčkov ani nie je pôda na pestovanie. Syn s nevestou sa troška snažia niečo dopestovať v Hrabovom, takže im idem sem-tam niečo pokopkať.

Na Kopanice ste sa prest'ahovali pred niekoľkými rokmi zo Starej Turej. Ako sa vám tu žije? Myslím vo vzťahu k prostrediu, životným podmienkam, ale tiež k ľuďom, kopaničiarom. Z môjho pohľadu sa zdá, že ste výborne „zapadli“.

A.M.: Že sme sa rozhodli bývať na kopaniciach, bolo jedno z našich najlepších rozhodnutí. Máme dobrých susedov a všetci kopaničiari sú milí ľudia. Jednoducho na kopaniciach je iný život ako v meste v činziaku. Tento rok to je desať rokov.

Gratulujem k výročiu a teším sa aj s ostatnými kopaničiarimi, že ste tu! Bývate v bývalej škole, ktorú navštevovalo mnoho kopaničiarskych detí (medzi inými aj ja). Bola to jednotriedka, kde pani učiteľka (áno, aj za socializmu sme ju oslovovali „pani“) rozdala úlohy žiakom štyroch ročníkov a piatemu vysvetľovala novú látku. Tak dokola. Bolo to vzrušujúce, človek sa už v prvej triede mohol naučiť vybrané slová ☺. Trieda mala krásnu naolejovanú dlážku a stálo v nej harmónium...

A.M.: Ja som tiež po štvrtú triedu chodila do podobnej školy, bolo to úžasné. Kúsok naolejovanej dlážky nám zostalo prerobiť.

Anička, ďakujem za príjemný rozhovor, prajem Ti aj v mene čitateľov veľa šťastia doma i v práci.

STRETNUTIE

Text a foto: Janka Trúsiková

Bolo to stretnutie, ktoré veľmi potešilo. 22. júla sa po roku stretli tí, ktorí spolu rástli v Lubine na kráčinách. Zažili veľa humorných príbehov, žili takpovediac lubinským životom. Pásli spolu husi, hrali divadlo, čo režíroval ujo Jaro Dúška, prebýjali spolu zamrznutý ľad na potoku, hrali sa rôzne hry, častokrát až do večera, pokiaľ ich nezavolali domov. Ich vnukom je dnes čudné, ako dokázali žiť bez počítačov a mobilov. Možno sme boli družnejší, takí malí výmyselníci. Bolo nám jednoducho spolu dobre, boli sme kráčinári. Za príjemne prežitú popoludnie ďakujeme personálu u Šustra. Bolo fajn.

Môj prvý adrenalín

Text: Vlasta Dunajčíková

Z našej kopaničiarskej osady bolo do školy na Hrnčiarov niečo vyše kilometra. Chodníčkom cez lúky, dolu miernym brehom, popod Barančie, okolo potoka a už sme boli tam. Ráno sme sa stretli všetci piati na ulici a Ivan, najstarší z nás, zavelil na odchod. Ivan bol veľmajster na vymýšľanie detských lotrovín, vedel spestriť naše detstvo! Raz prišiel na spôsob, ako najrýchlejšie zdoláme našu cestičku do školy. Na začiatku sadov stála stará, krivá, úplne nad zem nahnutá jablň a v nej tajomná čierna diera. Z diery sa ozývalo desivé šumenie. Usalašili sa tam sršne. Ivan našiel kyjác (palicu), priblížil sa k príbytku sršňov a na nás skríkol: „Utekaajtééé!“ Dal nám náskok a pošuchal sršňov. Utekali sme ako zmyslov zbavení. Pamätám si ten strach! Nikdy nezabudnem na to, ako som sa v behu potkla o starý koreň, spadla rovno do krčáčincov, odrala si obidve kolená... No Ivan ma zachránil! Zdvihol zo zeme kôpku nešťastia a utekali sme spolu. Ostatní už boli pri studničke pod Barančím „v bezpečí“. Takto okomentoval moju smolu. „Hentá sa na Rakyce skocila a keby som ju nebol dvihel

za krágel, ščil by už bola doščípaná namindár.“ Oprášili ma, umyli kolená a ja šťastná, že nie som „doščípaná namindár“ som zasadla do prvéckej lavice v škole na Hrnčiarovom.

Vítazom 8. ročníka Memoriálu Jána Sadloňa domáci OŠK Lubina

Text a foto: Viliam Solovič

OŠK Lubina zorganizoval v sobotu 1.7.2017 futbalový turnaj – v poradí už 8. ročník Memoriálu Jána Sadloňa. Predseda OŠK Lubina Pavol Čamek na ňom privítal manželku Jána Sadloňa Eleny a jeho dcéru Barboru, člena VV ObFZ Trenčín Pavla Pristaša, mužstvá, rozhodcov Jána Truhlíka, Tomáša Hulínka a všetkých priaznivcov futbalu.

Ján Sadloň z Nového Mesta nad Váhom sa narodil 30.8.1940 a celý život zasvätil láske k športu. Aktívne hrával basketbal v Starej Turej, ako tréner futbalistov neskôr pôsobil v Kostolnom. Bol dlhoročným členom výboru Považan Nové Mesto nad Váhom ako tajomník. Na konci svojej športovej činnosti pôsobil v Lubine a svojou činnosťou a skúsenosťami pozdvihol športové dianie v obci a i jeho veľkou zásluhou sa zveľadil športový areál. Zomrel 3.7.2009.

Výsledky turnaja:

Bzince – Lubina 1 : 6, góly: Čičko – Hargaš 2, Briška 2, Veselý, I. Sekerka

Bzince – Vrakuňa 4 : 6, góly: Čičko 2, Harmady 2 – Ábel 2, Sedlák 2, Šuchter, Škulec

Zľava: Slavomír Sarkócy, Pavol Čamek, Pavol Pristaš, predseda ObFZ Trenčín Ivan Gróf, Ivan Trúsik, Lubomír Hrabovský, Branislav Golány (prevzal ocenenie za brata Vladimíra), Igor Trúsik, bývalý dlhoročný predseda OŠK Lubina Miroslav Neboháč.

Lubina – Vrakuňa 7 : 0, góly: Hargaš 3, Veselý 2, Otiepka, D. Sekerka.

Konečné poradie turnaja: 1. OŠK Lubina, 2. ŠK Vrakuňa, 3. Bzince pod Javorinou (dorast).

Všetky mužstvá získali poháre i diplomy a odovzdali im ich Pavol Čamek a člen výboru OŠK Lubina Slavomír Sarkócy. Ocenený bol i najlepší strelec s 5. gólmi Miroslav Hargaš (Harino). Taktiež na turnaji boli ocenení na návrh OŠK Lubina od VV ObFZ Trenčín (ocenenia im odovzdal Pavol Pristaš) títo jubilanti: Ivan Srnánek, Vladimír Golány, Ivan Trúsik, Lubomír Hrabovský, Lubomír Trúsik.

Poďakovanie za zorganizovanie uvedeného turnaja patrí organizátorom, mužstvám, rozhodcom, sponzorom a priaznivcom (80), že i napriek úmornej horúčave prišli a nezabúdajú na Jána Sadloňa, ktorému Lubina prirástla k srdcu. Ján Sadloň je už 8 rokov vo futbalovom nebi, a ak sa hrá i tam futbal, tak tam funkcionárči. Žije stále nielen v spomienkach svojich najbližších, ale aj mnohých priateľov a známych, ktorých mal pre veľmi dobré povahové vlastnosti veľa.

Podujatie podporila obec Lubina.

Zľava: kapitáni - Lukáš Andel (Bzince p.J.), Michal Šuchter (Vrakuňa), Michal Michalec (Lubina), Miroslav Hargaš – najlepší strelec turnaja. (Lubina), Miroslav Hargaš, Pavol Pristaš, Slavomír Sarkócy, Pavol Čamek.

55. putovný pohár kpt. Miloša Uhra víťazne v rukách FK Bradlan Košariská

Text a foto: Viliam Solovič

V nedeľu 16.7.2017 usporiadali na ihrisku v Hrnčiarovom spoločne TJ Lubina kopanice, Obec Lubina a MOS Miškech Dedinka jubilejný 55. ročník futbalového turnaja O putovný pohár kpt. Miloša Uhra. Pred turnajom sa k prítomným prihovoriel čestný prezident TJ Lubina kopanice Milan Dunajčík a na turnaji privítal prednostku OcÚ Lubina a tajomníčku ObV Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB) Nové Mesto nad Váhom Ing. Simonu Štepanovicovú, poslancov OZ v Lubine Mgr. Annu Machajdíkovú, Branislava Znachora, riaditeľa MOS Miškech Dedinka Viliama Harušťáka, predsedu TJ Lubina kopanice Jána Jarábka, predsedu ObFZ Trenčín Ivana Grófa, jednotlivé mužstvá, rozhodcov Jozefa Kotiana a Jána Truhlíka, sponzorov a všetkých priaznivcov.

K prítomným sa prihovorila i Ing. Simona Štepanovicová, ktorá okrem iného povedala: „Tento ročník môžeme označiť aj prívlastkom jubilejný – je to totiž už 55 rokov od jeho vzniku. Nedá mi nevyzdvihnúť iniciatívu zakladateľov tohto turnaja, ktorí spojili azda jeden z najkrajších športov s odkazom Slovenského národného povstania a započali tak tradíciu unikátneho podujatia – jediného svojho druhu na Slovensku. Ale aj tá najlepšia myšlienka, nápad vyjdú na zmar, ak nedôjde k ich zrealizovaniu. Preto je na mieste poďakovať organizátorom, že ho počas týchto rokov „udržovali, a stále udržujú, pri živote“. Rovnako poďakovanie patrí futbalovým mužstvám, verným fanúšikom, sponzorom a všetkým tým, ktorí akýmkoľvek spôsobom priložili ruku k tomuto dielu a rok čo rok tak vzdávali a vzdávajú hold kpt. Milošovi Uhrovi a jeho spolubojovníkom pochovaným na vrchu Roh. Zostáva dúfať, že štafeta organizovania tohto turnaja bude odovzdaná úspešne a do správnych rúk.“

Zľava: Viliam Harušťák, Ing. Simona Štepanovicová, Milan Dunajčík, Mgr. Anna Machajdíková, Branislav Znachor

Počas turnaja Ivan Gróf odovzdal ocenenia od VV ObFZ Trenčín pre jubilantov TJ Lubina kopanice Miroslavovi Potfajovi a Pavlovi Bakovi.

Pred vyhodnoteným turnaja privítala Ing. Simona Štepanovicová predsedu Klubu vojakov SR v Novom Meste nad Váhom Kamila Krištofíka, ktorý je i podpredsedom ObV SZPB NMnV, člena Rady Klubu vojakov SR a člena ObV SZPB Jozefa Dvorštiaka, taktiež člena ObV SZPB NMnV Emila Janovica. Za dlhoročnú aktívnu činnosť v TJ Lubina kopanice Milanovi Dunajčíkovi (prezidentom bol 30 rokov) mu za Zväz vojakov SR Klub Nové Mesto nad Váhom Kamil Krištofík a Jozef Dvorštiak odovzdali pamätnú medailu kpt. Miloša Uhra a potom spoločne s Ing. Simonou Štepanovicovou a Emilom Janovicom za ObV SZPB Nové Mesto nad Váhom odovzdali pri príležitosti uvedeného turnaja Ďakovné listy,

ktoré prevzali: za TJ Lubina kopanice Ján Jarábek, za Obec Lubina Branislav Znachor, za MOS Miškech Dedinka jeho riaditeľ Viliam Harušťák, ktorý sa zúčastnil všetkých ročníkov turnaja, buď ako hráč, alebo funkcionár, jednotlivci: Bohuslav Repta, Ľubomír Dunajčík, Milan Dunajčík, Dušan Gulán st., Ján Slávik, ktorý sa v tento deň dožíval krásneho životného jubilea.

Nástup súťažných mužstiev

Výsledky turnaja: Košariská – Lubina kopanice 0 : 2, góly: Čibulka, D. Gulán st., Hrádok – Brezová 0 : 1, gól: Barbierik, Lubina kopanice – Brezová 1 : 5, góly: D. Gulán st. - Danko 2, Žabka, Šlahor, Potúček, Košariská – Hrádok, gól: Šupka, Hrádok – Lubina kopanice 5 : 2, góly: Sevald 3, Kucharovič, Šimlovič – Robek, D. Gulán st., Brezová – Košariská 3 : 1, Žabka, Šlahor, Maliarik – Málek.

Konečné poradie turnaja: 1. FK Bradlan Brezová p.B., 2. TJ Družstevník Hrádok, 3. TJ Lubina kopanice, 4. FC Bradlan Košariská.

Ceny kapitánom v závere turnaja odovzdali Milan Dunajčík, Viliam Harušťák, Branislav Znachor, Kamil Krištofík. Ocenení boli i najlepší strelci s 3. gólmi Dušan Gulán st. a Mário Sevald a ceny (darčekovú poukážku do športového obchodu a šampanské) im osobne zakúpila a odovzdala Ing. Simona Štepanovicová, rovnako aj pre víťazné mužstvo i mimoriadnu cenu – basu piva Pilsner Urquell.

Zľava: Ivan Gróf, Miroslav Potfaj, Ing. Simona Štepanovicová, Milan Dunajčík, Miroslav Valeník, Pavol Bako ml.

Poďakovanie za zorganizovanie turnaja patrí organizátorom, mužstvám, sponzorom, rozhodcom, za účasť mnohým hosťom a 150 prítomným spokojným priaznivcom. Podujatie podporil TSK a obec Lubina.

Po turnaji nám povedali: Milan Malečka, bývalý dlhoročný,

obetavý futbalista TJ Lubina kopanice: „Uvedeného turnaja som sa rád po niekoľkých rokoch zúčastnil a stretol som sa tu s niekoľkými spoluhráčmi, funkcionármi a priaznivcami. Žiaľ, mnohí ďalší sú už vo futbalovom nebi, zvlášť zakladatelia tohto turnaja. Ak by odtiaľ mohli poslať pozdrav, určite by to bolo poďakovanie organizátorom, že pokračujú v uvedenej tradícii – organizovanie futbalového turnaja O pohár kpt. Miloša Uhra, nepretržite už veľa rokov.“

Peter Klement, asistent trénera FK Bradlan Brezová pod Bradlom: „Keď sme odchádzali na uvedený turnaj z nášho

podbradlianskeho regiónu, kde je na Bradle pochovaný gen. M. R. Štefánik, šli sme do podjavorinského regiónu, kde je na vrchu Roh pri Lubine pochovaný kpt. M. Uher, s cieľom turnaj vyhrať, čo sa nám i podarilo. Turnaj mal dobrú úroveň a už pred jeho začiatkom Simona Štepanovicová, pekným, dojímavým príhovorom navodila jeho správnu atmosféru. Dôstojné bolo i ocenenie organizátorov turnaja a jednotlivcov od zástupcov Klubu vojakov SR a ObĽV SZPB z Nového Mesta nad Váhom.“

Zľava: Ing. Jozef Dvorštiak, Ing. Simona Štepanovicová, RSDr. Kamil Krištofík, Bohuslav Repta, Ing. Ľubomír Dunajčik, Milan Dunajčik, Dušan Gulán st., Ján Slávik, Emil Janovic, Viliam Harušták, Branislav Znachor, Ján Jarábek

Kapitán FK Bradlan Brezová pod Bradlom Radoslav Danko preberá 55. Pohár kpt. Miloša Uhra z rúk Kamila Krištofika.

Pamätnou medailou kpt. Miloša Uhra ocenený Milan Dunajčik v strede.

Vítazný FK Bradlan Brezová pod Bradlom

Domáca TJ Lubina kopanice

Pohľad na časť prítomných fanúšikov

Lubinské volejbalové leto

Text a foto: Mgr. Marián Valláš s rodinou

Vďaka všetkým zúčastneným.
(Hej Sokoly)

Celotýždňová deprimujúca predpoveď počasia od Dr. Il'ka, SHMÚ a Aladina vyvolávala v nás organizátoroch veľké obavy, ale zavádzajúca veštbá našťastie nebola skutočnosťou a realita príjemného sobotňajšieho dňa umožnila uskutočniť v pohode náš 17. ročník Lubinského volejbalového leta. Volejbalisti deviatich tímov s jednotlivcami zo všetkých kútov Slovenska - Bratislava, Košice, Komárno, Gelnica, Žilina, Spišská Nová Ves, Prievidza, Trenčín, Bánovce nad Bebravou, Nové Mesto nad Váhom a okolité obce, ale aj volejbalisti z Moravy - títo všetci odohrali spolu 36 zápasov, z ktorých vzišiel víťaz a umiestnenie každého družstva v turnaji takto :

1. miesto - SHOK - Bánovce nad Bebravou
2. miesto - Piňo Team - Paprad', Nové Mesto n.V.
3. miesto - JUVAHO - Lubina, Trenčín a N.M.n.V.
4. miesto - Julbo - Nové Mesto nad Váhom
5. miesto - Samci - Morava ČR
6. miesto - Zmrdi - Nové Mesto n.V. a Podolie
7. miesto - Internacional - Lubina, Komárno, Sp.Nová Ves
8. miesto - Istkoust - N.M.n.V., Košice, Gelnica
9. miesto - Crossfuck - Lubina a Stará Turá

Vítané družstvo SHOK z Bánoviec nad Bebravou

Vítazom turnaja sa stalo družstvo SHOK z Bánoviec n.B., ktoré obhájilo vlaňajšie víťazstvo, ale najväčšiu radosť prežívalo družstvo Crossfuck, ktoré získalo pohár amatérov. 17. ročník sme ukončili odovzdávaním cien a klasickou tombolou spojenou s príjemnou zábavou, ale toto všetko by nebolo možné bez zabezpečeného pitného režimu a dobrého jedla v „Bare u Harina“ s Mirom Hargašom a jeho personálom, gulášová partia Paliho Čameka opäť nesklamala a hudobná produkcia Romana Martinčíča bola perfektná aj so spevmi a tancami zabávajúcich sa mladých ľudí. Nemôžem zabudnúť aj na sponzorov turnaja - Obec Lubina, Mafruit - p. Kollárik, Braňo Rojko ml., P. Čamek ml., Ivka Čameková, Miroslav Sadloň, Viliam Petrovič, Slávo Sarkócy, hračky RIO N.M.n.V., Denis Herda, potraviny Daria NMn.V.

Moje záverečné myšlienky a poďakovanie patria mojim najbližším nielen za pomoc, ale aj sponzorstvo v tombole a vlastnom volejbalovom zapojení sa do turnaja.

A na záver - nech je ako bolo, ale dôležité je, že bude - 18. ročník „Lubinského volejbalového leta“ 14. júla 2018, opäť v sobotu.

Spoločný nástup súťažných družstiev

Tradíciu treba zachovať! Tretí 406 coupe SK & CZ zraz 18.- 20. 8. 2017

Text a foto: Milan Maruška

Ako po minulé roky, tak aj toto leto sa pod záštitou Peugeot 406 coupe SK & CZ klubu a pod vedením organizátora Milana Marušku usporiadal tretí zraz našich milovaných a pre nás nadšencov výnimočných automobilov.

V piatok sme sa postupne všetci zo Slovenska, Čiech ale už aj z Poľska, ba dokonca aj s členom z Talianska, zišli v Novom Meste nad Váhom pri Tesco. Okolo 17:30 sa išli vybrané coupéčka fotiť pred Peugeot NMnV. Nasledoval presun do krásneho areálu – Lubina Roh a postupné ubytovanie zúčastnených. Za príjemného počasia sme si prichystali vonku pri penzióne posedenie, rozbalili gril, hudbu, projektor... Oficiality začali príhovorom organizátora a pokračovali tým, že sme si spoločne pozreli zoznam toho najlepšieho z minulého roka. Spoločne sme si zaspomínali a aj s novými účastníkmi sa dobre naladili na to, čo nás už o pár hodín čakalo. Nasledovalo odovzdanie niekoľkých čestných ocenení. Za reprezentáciu nášho klubu na 20. výročnom zraze v Taliansku v Miláne, ktorý sa konal 2.- 4. júna 2017 získali pamätné medaile Peter Szimandl, Tomáš Škoda a Marek Oravik. Ďalšie veľmi

významné ocenenie, ktoré sa tento rok udeľovalo prvý krát získal Pavol Bolo. Prínos pre klub, nezištná pomoc či už členom

klubu, ale aj každoročne pri organizácii zrazov, skromnosť a celkové zanietenie ho predurčili na získanie „Putovného pohára 406 coupé SK&CZ klubu“. Následne sa atmosféra uvoľnila. Do skorého rána sa pokračovalo rozprávaním, poznávaním a spoločným pozeraním Rýchlo a zbesilo 8.

Ukladanie ľudských tiel

Sobota pre väčšinu znamenala pohodové vylihovanie a dospávanie piatkovej noci, no organizátori sa „potili“ už od skorého rána. Bolo potrebné priviesť „na plac“ predvážacie vozidlá (Peugeot 3008 – auto roka 2017 a taktiež Peugeot 5008 – novinka na trhu), ktoré nám aj s množstvom cien do súťaží poskytol jeden z hlavných sponzorov Peugeot NMnV. Ďalší členovia organizačného tímu chystali areál, vítali a číslovali autá, ktoré postupne prichádzali. Špeciálne uvítanie aj parkovacie miesto si zaslúžili aj záchranári z ATV club Slovakia.

Program začal súťažou v tlačení auta na čas. Súťažilo sa s rovnakými podmienkami a vybrané auto bolo potrebné odtlačiť na 15 m. A veruže sa chlapi zapotili. Pokračovalo sa súťažou „najviac ľudí v coupe“. Tu išlo o šikovnosť majiteľa, ktorý zvolil najlepšiu taktiku „ukladania ľudských tiel“ a vmestil čo najviac dospelých ľudí do uzavretého automobilu. Po tejto súťaži sa počasie rozhodlo štrajkovať a z oblakov, ktoré sa objavili na oblohe, začali padať už aj prvé kvapky dažďa. Ako náhle prestalo pršať, tak sa pokračovalo v súťaži o „najlepší tuning“. Prihlásiť

sa mohol ktokoľvek, no v tejto súťaži sa s detailným zameraním hodnotili úpravy vozidla - „tuning“. Úpravy interiéru, exteriéru, motora, kvalita spracovania a pod. boli hlavnými kritériami pre hodnotenie. Ďalej sa súťažilo vo fúkaní rezervy na čas, kedy táto disciplína riadne preverila kondičku a vytrvalosť prihlásených súťažiacich. Počas prestávok sa mohli účastníci zadarmo dať odvieť na štvorkolke napríklad pri neďaleký pamätník, vyskúšať predvážacie vozidlá a taktiež hlasovali o najkrajšie auto zrazu.

Spanilá jazda a DB drag

O občerstvenie a jedlo sa postaralo pohostinstvo „U Šustra“. Súťaž vo výmene kolesa na čas vystriedala jedna z najobľúbenejších – „car limbo“. Ide o súťaž o najnižšie auto. Po riadnom „odsúťažení“ prišlo na rad aj nachystané prekvapenie, kedy sa z privezeného auta určeného na diely stal špeciálne pre túto súťaž kabriolet. ☺

O 17:00 sa začala spanilá jazda, ktorá viedla cez obec Lubina, Starú Turú späť na miesto zrazu. Za usmernenie premávky patrí veľká vďaka aj PZ SR NMnV a OO Stará Turá. Po spanilej jazde pokračovali ešte dve suťaže a to jazda zručnosti a DB drag – meranie hlučnosti výfuku. Nasledovalo vyhodnotenie suťaží s odovzdaním cien pre najlepších troch z každej disciplíny. Ceny usporiadateľa získali po dohode organizátorov zahraniční hostia. Každý registrovaný účastník bol navyše odmenený v podobe pamätnej medaile, nálepky, magnetky a špeciálnej 406 coupé špz. Počasie celý deň neprialo a inak tomu nebolo ani večer. Pokračovalo sa teda na penzión, kde sa do rána opäť premietali filmy a grilovalo. Celý zraz prebehol v rodinnom duchu a všetci sa tešíme na ďalší ročník.

Veľké poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa podielali na príprave a organizácii zrazu, obci Lubina, penziónu ROH, hlavnému partnerovi Peugeot NMnV, sponzorom Polepaj. si NMnV, autoservis Jakub NMnV, autoservis Lubocar Malé Uherce, Trofeje-Poháre.sk, pretože vďaka každému z nich sme mali opäť možnosť zažiť nielen úžasný zraz, ale aj výhercovia súťaží si odniesli hodnotné ceny a zážitky.

Mnoho šťastných kilometrov vo vašich štvorkolesových miláčikoch vám praje **406 coupe club SK & CZ**.

Podjavorinské špeciály

(Traktoriáda)

Lubina

Kedy: Sobota 7.10.2017 od 9:00
 Kde: Miškech Dedinka (Zelená cesta)
 Zraz: 9:00 pred KD Miškech Dedinka
 Program:
 - súťaže v jazdách zručnosti na traktoroch
 - akejkoľvek výroby
 - ukážky rôznej techniky (domácia výroba)
 Podmienka účasti: traktor akejkoľvek výroby

Účastníci prihláste sa na tel. číslach: 0907 508 384
 alebo 0908 492 487 (volať po 16:00 hodine)

Organizátori: Klub traktorových nadšencov z Podjavoriny a obec Lubina

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOŽELANIE

*Ráno je nádej.
Nádejou sú aj kvety –
nech každú deň
kvetmi máte obostretý!*

*V mene obecných novín Lubinčan želáme poslankyniam Obecného zastupiteľstva v Lubine
Ing. Ivete Petrovičovej a Danke Kollárovej všetko najlepšie k ich životnému jubileu.*

Jubilanti JÚL – AUGUST 2017

JÚL

KOMORECH Vladimír, ING., CSc. (85 r.); SLÁVIK Ján (85 r.); SLÁVIKOVÁ Ludmila (85 r.); ROJKOVÁ Anna (85 r.); ROJKOVIČ Ján (84 r.); PETROVIČOVÁ Ludmila (80 r.); SLÁVIKOVÁ Anna (81 r.); ZEMANOVIČOVÁ Dana (70 r.); ŠTEFANCOVÁ Eva (70 r.); MACKOVIČOVÁ Danuše (70 r.); ZNACHOR Rudolf (65 r.); BEZEKOVÁ Elena (65 r.); HARUŠTIAK Milan (60 r.); OLEJNÍČEK Ján, ING. (55 r.); JURENČEKOVÁ Zdenka (55 r.); KOLLÁROVÁ Danka (55 r.); BIELIK Luboš (50 r.); PETROVIČOVÁ Iveta, Ing. (50 r.);

AUGUST

VALEŇČIKOVÁ Anna (85 r.); JANOVICOVÁ Anna (81 r.); POTFAJOVÁ Anna (80 r.); HALÍK Pavel (75 r.); JARÁBKOVÁ Emília (75 r.); VENDERLA Peter (65 r.); MACHAJDÍK Ján (60 r.); PŮČEKOVÁ Alena (60 r.); ZIMANOVÁ Lea (55 r.); ŽABKA Lubomír (50 r.); BUČKO Miroslav (50 r.); NEBOHÁČ Miroslav, ING. (50 r.)

SPOMÍNANIE

„Tá rana v srdci stále bolí a zabudnúť nedovolí.“

Dňa 6. augusta 2017 sme si pripomenuli 22. výročie, kedy nás opustil náš milovaný syn
Ľuborko MARTINČIČ.

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku.

S láskou spomínajú rodičia, bratia Daniel a Roman a ostatná rodina.

*„Kto Ťa poznal, ten si spomenie,
kto Ťa mal rád, nikdy nezabudne...“*

Dňa 9. augusta 2017 uplynulo 10 rokov od smrti môjho syna, brata, švagra, strýka
Zdenka RUBANINSKÉHO.

S láskou spomínajú mama Emília, bratia Miroslav, Stanislav s rodinou a celá ostatná rodina.

Tento rok si pripomíname 30. výročie úmrtia otca, deda, brata, uja a príbuzného
Jána OTIEPKU

a 20. výročie úmrtia mamy, babičky, sestry, tety a príbuznej
Ľudmily OTIEPKOVEJ.

Boli nezabudnuteľnou súčasťou diania v tejto obci. Tí, ktorí sú dnes už pamätníci, určite si vynoria v mysli nezabudnuteľného, vždy usmiateho a dobre naladeného, veselého kontrabasistu a nezabudnuteľnú, obetavú ženu za pultom predajne Jednoty v Miškech Dedinke.

*S úctou a láskou na nich spomínajú vnučka Jana s rodinou,
najmladší syn Milan, nevesta, brat, vnúčatá a ostatná rodina.*

PREDIŠLI NÁS DO VEČNOSTI

Alžbeta PODOLANOVÁ (88-ročná)

Vitaj medzi nami!

Štefan ZAGRAPAN

sa narodil 4. júla 2017 rodičom Miroslave Tomisovej
a Štefanovi Zagrapanovi z Lubiny.

Martin HROMADA

sa narodil 6. júla 2017 rodičom Lenke Hejbalovej a
Patrikovi Hromadovi z Lubiny.

Adam HERMAN

sa narodil 21. júla 2017 rodičom Michaele Gregorovej
z Lubiny a Máriovi Hermanovi zo Starej Turej.

Milan ŠKULEC

sa narodil 1. augusta 2017 rodičom
Zuzane a Milanovi Škulcovým z Lubiny.

*Vitaj teda medzi nami utešené dieťa,
nech na Teba iba dobré sudby života letia.
Nech Ti Pán Boh požehnáva všetky života kroky
a buď šťastné v svete krásnom mnohé dlhé roky.*

SPOLOČNÉ ÁNO SI VYSLOVILI

*Nevezmi si človeka, o ktorom si myslíš, že s ním môžeš žiť;
vezmi si toho, o ktorom si myslíš, že nemôžeš žiť bez neho.*

(Dr. James C. Dobson)

Dňa 1. júla 2017
Denisa DRÁBOVÁ
z Bratislavy
a **Milan JAJCAY** z Lubiny.

Dňa 19. augusta 2017
Soňa GAVUROVÁ z Nového Mesta nad Váhom
a **Lukáš HORNÁČEK** zo Bziniec pod Javorinou.

Dňa 15. júla 2017
Zuzana GREGOROVÁ
a **Marián MOLEC** zo Starej Turej.

MIESTNE OSVETOVÉ STREDISKO
LUBINA MIŠKECH DEDINKA
A

DETSKÁ FOLKLÓRNA SKUPINA JAVORINKA

POZÝVAJÚ DO SVOJHO
FOLKLÓRNEHO KOLEKTÍVU
NOVÝCH TANEČNÍKOV,
SPEVÁKOV, ČI HUDOBNÍKOV.

AK MÁŠ RÁD/RADA FOLKLÓR
A PÁCIA SA TI ĽUDOVÉ PIESNE,
TANCE, ZVYKY A TRADÍCIE

PRÍD MEDZI NÁS

DO OSVETOVÉHO DOMU
DR. MILANA HODŽU
V MIŠKECH DEDINKE
KAŽDÝ UTOROK
OD 12. SEPTEMBRA 2017
(NOVÍ ČLENOVIA POČAS
SEPTEMBRA A OKTÓBRA)
OD 17.00 DO 18.30 H.

HĽADÁME DETIČKY
OD 3/4 ROKOV,
HORNÁ VEKOVÁ HRANICA
JE NEOBMEDZENÁ.

KONTAKT:
MOS.MISKECHDEDINKA@GMAIL.COM
TVETA HARUŠŤÁKOVÁ: 0911/692 768
JANKA ŽÁKOVÁ: 0908/868 382

FACEBOOK: DFS JAVORINKA

LUBINČAN – noviny obce Lubina • ISSN 1338-7480 • IČO: 00311731 • Dvojmesačník •
Vydané: September 2017 • Vydáva: Obecný úrad v Lubine • 916 12 Lubina 56 • Z dodaných autorských
podkladov zamestnancov OcÚ, inštitúcií obce a občanov zhotovila Ing. Simona Štepanovicová • Vydavateľ
nevyžiadané rukopisy nevracia.

• Tlač a grafická úprava: EASY-PRINT SK, Priemyselná 2, Nové Mesto nad Váhom
• Zodpovedný: Ing. Martin Beňatinský • Registrované MK SR pod č. EV 2846/08 • tel.: 032/7778 169
• noviny@obeclubina.sk • www.obeclubina.sk